

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 94

Presidència de la Sra. Virginia Marí i Rennesson

Sessió celebrada dia 8 de març de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I. Escrit RGE núm. 9652/21, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears**, mitjançant el qual es tramet l'informe 193/2021, de les subvencions i dels contractes de la comunitat autònoma de les Illes Balears corresponents als exercicis 2017-2018. .... [2354](#)
- II. Escrit RGE núm. 9653/21, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears**, mitjançant el qual es tramet l'informe 194/2021, sobre el control intern del sector públic local de les Illes Balears i els reconeixements extrajudicials de crèdit de l'exercici 2019. .... [2354](#)
- III. Escrit RGE núm. 324/22, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears**, mitjançant el qual es tramet l'informe 195/2021, del compte general de la comunitat autònoma de les Illes Balears corresponent a l'exercici 2019. .... [2354](#)
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputades. Començarem la sessió i, en primer lloc, els demanaria si hi ha substitucions.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí, Sra. Presidenta, Jordi Marí substitueix Pilar Costa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Marí. Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en el debat de l'escrit RGE núm. 9652/21, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual tramet l'informe 193/2021, de les subvencions i dels contractes de la comunitat autònoma de les Illes Balears corresponents als exercicis 2017 i 2018.

Com altres vegades hem fet, però, bé, són diferents, no els podem fer junts, no?

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Sra. Presidenta, normalment els fem seguits.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, per això.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Els farem junts, però els farem seguits.

LA SRA. PRESIDENTA:

Es faran seguits al final?

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Sí, sí, sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord, per això és per comentar-los, comentaré tots els que parlarà i així després es fan seguits.

I. Escrit RGE núm. 9652/21, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual es tramet l'informe 193/2021, de les subvencions i dels contractes de la comunitat autònoma de les Illes Balears corresponents als exercicis 2017-2018.

Doncs, serà l'escrit RGE núm. 9652/21, de l'informe 193/2021, de les subvencions i dels contractes de la comunitat autònoma de les Illes Balears corresponents als exercicis 2017-2018.

II. Escrit RGE núm. 9653/21, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual es tramet l'informe 194/2021, sobre el control intern del sector públic local de les Illes Balears i els reconeixements extrajudicials de crèdit de l'exercici 2019.

El segon seria l'escrit RGE núm. 9653/21, de l'informe 194/2021, sobre el control intern del sector públic local de les Illes Balears i els reconeixements extrajudicials de crèdit de l'exercici 2019.

III. Escrit RGE núm. 324/22, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual es tramet l'informe 195/2021, del compte general de la comunitat autònoma de les Illes Balears corresponent a l'exercici 2019.

I per últim, l'escrit RGE núm. 324/22, que serà l'informe 195/2021, del compte general de la comunitat autònoma de les Illes Balears corresponent a l'exercici 2019.

Assisteix l'Hble. Sr. Joan Rosselló i Villalonga, síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, acompanyat de l'Hble. Sra. Maria Antònia García i Sastre, síndica, de l'Hble. Sr. Fernando Toll-Messia i Gil, síndic, i la Il·lma Sra. Maria Eulàlia Espinosa, secretària general.

Per tal de fer l'exposició oral, té la paraula l'Hble Sr. Joan Rosselló i Villalonga.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Presidenta i membres de la Comissió d'Hisenda, diputades i diputats. Bé, abans de començar, tot i que ja ho ha fet la presidenta, volia presentar la nova secretària general i abans la síndica Maria Antònia García Sastre, que es va incorporar, bé, tots ho saben perquè es va votar aquí, es va incorporar fa uns mesos, i després hi va haver un canvi de secretària general, de manera que són dos components nous del Consell de la Sindicatura de Comptes i ens anirem veient d'aquí al futur. I les volia donar la benvinguda.

Pel que fa als informes, primer passaré a presentar l'informe 193/2021, de les subvencions i contractes de la comunitat autònoma corresponent a l'exercici 2017-2018.

Bé, el primer que ja sé que em diran vostès, quan intervinguin, és que són contractes del 2017-2018, per la qual cosa els cau una mica enfora, però també és cert que aquest informe es va acabar fa una sèrie de mesos i, per circumstàncies, s'ha hagut de presentar una mica més tard i, com sempre, si ajuntam el temps que la sindicatura es torba a fer un informe, el temps que es torba la comunitat autònoma a enviar-nos la informació i després el fet que es presenti aquí al Parlament i es presenti a la comissió uns mesos després, passa aquest temps que són *tempos* que són molt llargs i que de vegades fan que es perdi una mica o pugui semblar que es perd l'interès sobre el tema. Però nosaltres fem la feina i després ja el temps aquest és una altra cosa.

Bé, aquest informe, de subvencions i contractes de la comunitat autònoma corresponent a l'exercici 2017-2018, es va aprovar de forma definitiva pel Consell de la Sindicatura el passat 30 de setembre del 2021, i tot seguit es va trametre al Parlament i al Govern de les Illes Balears. És una fiscalització de caràcter específic, d'acord amb el que estableix l'article 27.3 del Reglament de règim interior de la Sindicatura.

Es tracta d'una fiscalització de compliment de l'activitat de subvenció i de la contractació per comprovar si l'Administració general de la comunitat autònoma, el Servei de Salut i l'Agència Tributària compleixen les disposicions legals i reglamentàries que els són aplicables i per emetre un judici amb un nivell de seguretat limitada, atès que la dita fiscalització se circumscriu únicament a les mostres d'expedients seleccionats i als procediments descrits a l'informe.

Podem afirmar, sens dubte, que aquest és l'informe més important pel que fa a la Sindicatura de Comptes atès que aquestes dues activitats, les de subvencions i contractació, són les més importants que realitza la comunitat autònoma atenent el nombre, que després els descriuré. Per tant, cal ser conscients que tot i els esforços que realitza la Sindicatura de Comptes, queda un importantíssim volum d'activitat que queda sense fiscalitzar.

Entrant ja al contingut de l'informe, que consta de 7 apartats, els voldria comentar el següent. Al primer punt, d'introducció, es delimita tant l'àmbit subjectiu de l'informe, que contempla la CAIB, el Servei de Salut i l'Agència Tributària, així com el sector públic instrumental de la comunitat autònoma, açò pel que fa a l'àmbit subjectiu. També s'estableix en aquest punt la metodologia que es farà servir i els criteris per a la selecció de la mostra que serà fiscalitzada, és a dir, nosaltres ens atenem a una sèrie de paràmetres objectius per triar una mostra que vendria a ser una mostra aleatòria, tot i que hi ha alguns contractes, com diré després, a les subvencions, que són dirigits i els decideix l'equip de l'auditoria.

Aquest punt és important perquè cal tenir en compte que el nombre de subvencions del 2017 i el 2018 per l'Administració general de la Comunitat Autònoma corresponen a 240 línies de subvencions amb convocatòria, amb 9.000 beneficiaris, més 524 beneficiaris de subvencions directes. Tot plegat les obligacions reconegudes pugen a 160 milions d'euros, 159, i s'haurien de fer una idea de la dimensió d'aquestes ajudes en considerar que el 2015-2016 els ajuts concedits varen resultar només de 58 milions, és a dir, el 15-16 vam haver de fiscalitzar una mostra sobre 58 milions i aquí hem d'agafar una mostra sobre 159 milions, és a dir, s'ha multiplicat per tres el volum de subvencions de dos anys en dos anys.

Aquest any s'han incorporat a la fiscalització les subvencions del sector públic instrumental, amb un volum de 123 milions d'euros que afecten 49.223 beneficiaris de les diferents convocatòries i 79 beneficiaris directes.

Pel que fa als contractes, sempre perquè tinguin en compte la dimensió de l'informe, per posar un exemple, parlem d'uns 1.637 contractes per part de l'Administració general de la comunitat autònoma, dels quals 1.081 són menors, per un

import de 103 milions d'euros, dels quals d'aquests 103 milions d'euros un 10% corresponen a menors.

Per al cas del Servei de Salut, els nombres encara són més rellevants, ens referim a 2.723 contractes amb obligacions per 140 milions d'euros.

I, finalment, i més important, pel que fa al sector públic instrumental, l'activitat contractual es refereix a 3.143 contractes amb unes obligacions de pagament de 361 milions d'euros.

Per tant, tot en gros ens referim a uns 610 o 615 milions d'euros en contractes, no en subvencions, només amb contracte. És clar, evidentment, açò és inabastable i d'aquí s'han d'escollir unes mostres que es decideixen en base a una sèrie de criteris objectius.

Per tant, tot i que es faci una revisió que permeti aportar una seguretat limitada a la fiscalització, és indispensable establir els criteris de mostreig i, en aquest cas, s'han escollit en relació amb les subvencions, sense convocatòria, s'han analitzat un total de 5 subvencions, sense convocatòria, 4 de la comunitat autònoma i 1 del sector públic instrumental. Recordin que ni Agència Tributària ni ib-salut tenen convocatòries de subvencions, ni subvencions directes. El criteri objectiu per escollir-les són: tres de major import i dues com a mostra dirigida.

De les subvencions, amb convocatòria, s'han seleccionat 7 línies, 3 de la comunitat autònoma i 4 del sector públic instrumental, que correspon a 2 per major import i 5 de dirigides, aquest és el criteri. Al mateix temps, s'han seleccionat per cada illa..., -per cada línia, perdó-, 3 beneficiàries per import, no només és mirar la línia, és a dir, les subvencions, sinó mirar la línia de subvenció, més els beneficiaris, més les mostres després de factures que se'ls demana.

En relació amb els contractes, en total de la comunitat autònoma i de l'ATIB s'han seleccionat 14 expedients, 12 corresponen a l'Administració general de la CAIB i 2 a l'ATIB, dels quals s'han seleccionat 11 expedients per més import d'adjudicació i 3 per mostra dirigida.

Pel que fa als contractes menors, s'han analitzat 28 contractes, 25 que corresponen a l'Administració general i 3 l'ATIB, dels quals 22 per import i 6 dirigits.

Pel que fa referència al Servei de Salut, s'han escollit 12 contractes no menors, dels quals 10 s'han seleccionat segons el criteri de més volum i 2 per mostra dirigida.

Finalment, s'han analitzat 25 contractes menors, 20 dels quals s'han seleccionat per import i 5 per mostra dirigida.

Pel que fa als contractes, finalment, i pel que es refereix al sector públic instrumental, s'han escollit 8 contractes no menors, dels quals 6 s'han seleccionat segons el criteri de més volum i 2 per mostra dirigida. I finalment s'han analitzat 20 contractes menors per import. Per tant, en total s'han realitzat 34 contractes ordinaris i 73 contractes menors.

En el segon punt de l'informe es recull l'opinió i el fonament de les conclusions en relació amb l'activitat subvencionadora de la comunitat autònoma, es recullen les principals incidències que s'han obtingut durant la feina de fiscalització, i després es presenten, detallats per òrgan, convocant i per expedient, totes les incidències obtingudes.

En relació amb l'administració general, es reflecteix l'opinió d'auditoria que conclou que, tot i haver-hi tres limitacions a l'abast i una sèrie d'excepcions, 15 en particular, que afecten uns quants expedients, l'activitat subvencionadora de l'administració general de la CAIB, revisada per la Sindicatura de Comptes, d'acord amb l'abast abans assenyalat, s'ha desenvolupat en els aspectes més significatius de conformitat amb la normativa legal aplicable.

Com a incidències més significatives, perquè se'n puguin fer una idea, s'ha d'assenyalar que determinats expedients de subvencions de concessió directa en realitat no es tracta de subvencions sinó que els beneficiaris realitzen un servei a canvi d'una prestació, açò vol dir que, en lloc de tramitar-se com una subvenció s'hauria de tramitar com un contracte, en realitat.

O una altra de les incidències, hi ha una manca de diligència notable a l'hora que l'entitat concessionària exigeixi les condicions de justificació, és a dir, en molts casos es dona la subvenció però després que la justificació d'aquesta subvenció sigui perquè s'hagi realitzat l'activitat o quin impacte ha tingut aquesta activitat, o sigui, per comprovar si les factures són correctes o no, si les despeses eren elegibles o no, moltes vegades hi ha molt poca cura a l'hora de fer aquesta tria. Per exemple, una de les incidències més generalitzades de totes és que la llei exigeix que quan hi ha un programa de subvencions es faci una avaluació d'aquest programa de subvencions, no només per comprovar quin ha estat l'impacte, si l'impacte és l'esperat o no, i sobretot per decidir si té sentit la continuació d'aquesta subvenció a un altre exercici.

Bé, en general, qualsevol línia, qualsevol subvenció, etc., no gaudeix d'aquests informes, o sigui, es dona la subvenció i aquí tots contents. I també hi ha molts casos en què no es té constància de si aquella activitat que s'ha subvencionat s'ha realitzat efectivament o no, en molts casos és que sí, però en altres casos no hi ha..., que no s'hagi fet no vol dir... o que no hi hagi constància documental no vol dir que no s'hagi fet, senzillament és que no figura dins l'expedient, que és una cosa una mica diferent.

També voldria destacar, jo diria com a entitat que més ens ha sorprès a l'hora de fiscalitzar, que els resultats de la fiscalització de l'Institut d'Estudis Baleàrics han resultat especialment preocupants amb uns expedients la revisió de la justificació dels quals presenta moltes mancances i dels quals l'actual direcció, bé, no l'actual, la que hi havia fins fa uns mesos, l'actual direcció ha informat que s'ha procedit a sol·licitar els reintegraments corresponents i ha informat que s'han denunciat alguns beneficiaris a la Fiscalia. Bé, són casos que han figurat als mitjans de comunicació i en altres casos no han aparegut, o no s'han fet públics.

Finalment, -després, si volen, ja els ho detallaré. Finalment, aquest apartat recull un total de 12 recomanacions que, de

seguir-se, haurien de permetre a la CAIB una gestió més acurada dels expedients i subvencions i facilitar també el compliment dels objectius d'eficiència i eficàcia.

Pel que fa al tercer punt de l'informe, es recull l'opinió i el fonament de les conclusions en relació amb l'activitat de contractació de la comunitat autònoma, de l'Agència Tributària, del Servei de Salut i d'algunes empreses del sector públic instrumental.

Pel que fa a l'administració general i a l'ATIB, que les fem conjuntament, en primer lloc cal assenyalar una limitació a l'abast significativa atès que hi ha diferències importants entre la relació de contractes que ha facilitat l'administració general de la comunitat autònoma a la sindicatura i la informació que figura a la plataforma de contractació del sector públic. Per açò no es pot afirmar que la informació que hi consta compregui la totalitat de l'activitat contractual i la sindicatura no pot garantir la integritat i l'exactitud de la relació del nombre de contractes i dels seus imports que ha facilitat l'administració general de la comunitat autònoma durant els exercicis fiscalitzats del 2017 i 2018. És a dir, nosaltres comprovam dues fonts diferents d'informació sobre contractes, ara parl només d'un llistat de contractes, no del contingut de cada expedient, i quan casam un llistat amb un altre resulta que no quadra, és a dir que hi ha uns contractes que apareixen a un llistat, uns contractes que apareixen a l'altre, i no un; i açò què fa? Que hagi de fer unes comprovacions per tenir tots els contractes possibles perquè la mostra la treguis sobre la població i no sobre una mostra d'una mostra.

Aleshores, açò és un problema que ens hem trobat tant a la comunitat autònoma com al Servei de Salut, en el Servei de Salut és una mica, diguem, més problemàtic, aquesta incidència és encara més problemàtica. I açò vol dir que quan tenim una mostra no estam segur que traguem la mostra sobre una població, per tant, podria ser que hi hagués contractes que no han entrat a la mostra, primera, perquè no haurien sortit estadísticament, tal vegada, o aleatòriament, però, segona, perquè ni tan sols es troben a la població que nosaltres tenim. Per tant, posam aquesta incidència.

Les limitacions a l'abast descrites suposen una greu restricció a la fiscalització d'aquest apartat de l'informe i aquesta limitació té un efecte important en el grau de representativitat de la mostra de contractes escollida per fiscalitzar. Tot i açò, atès que és una fiscalització amb seguretat limitada, excepte per a les incidències més significatives recollides a l'informe, que hi ha 16 incidències d'opinió, l'activitat contractual de l'administració general de la comunitat autònoma que ha revisat la Sindicatura de Comptes s'ha desenvolupat en els aspectes més significatius de conformitat amb la normativa legal aplicable.

Pensin vostès que el que vol dir aquesta responsabilitat limitada és que nosaltres donam opinió d'allò que hem pogut fiscalitzar, com no podia ser d'altra manera, no podem fer una extrapolació d'una mostra, he dit d'uns 30 contractes, 34 contractes no menors i 70 menors, no podríem extrapolat aquestes conclusions a... o parlem d'uns 4.000 contractes, etc., com a mínim menors, per tant, donam opinió del que hem revisat i no de la resta.

Pel que fa al Servei de Salut, així com succeeix amb la comunitat autònoma, però de forma molt més generalitzada, ens trobam amb una sèrie de limitacions a l'abast, 6, que han afectat molt la tasca fiscalitzadora de la sindicatura. Per resumir-les, es tracta que la informació que se'ns transfereix, d'una forma molt confosa, no menors que no ho són, menors, per exemple, hi ha qualque contracte que és un menor que són 300.000 euros, quan com a màxim poden ser 15.000; bé, vull dir, la informació se'ns transfereix dels llistats amb un Excel i aquest Excel de vegades, com que, bé, cada hospital té el seu sistema o fa la seva..., tot i que se'ls demana que facin el mateix llistat amb les mateixes columnes, les mateixes files, bé, files no, les mateixes columnes, cadascú fa una mica el que pot, i aleshores la informació ens arriba molt dispersa i a l'hora de casar-la i a l'hora de poder treure les mostres i fer les comprovacions és una mica complicat. Però bé això és una cosa que fa uns quants anys que ens ve així de Salut i ja hi començam a estar avesats.

I, per tant, a més, diferents comprovacions ens donen diferències significatives en imports totals i en nombre de contractes. Perquè se'n facin una idea, la diferència entre un llistat i un altre eren uns 150 milions d'euros, és a dir, per exemple, per dir qualque cosa, a un llistat hi havia 300 milions d'euros i a l'altre n'hi havia 450, bé. Aquestes limitacions no han variat des del darrer informe referit al 2015-2016, que ja vam presentar aquí, que ens vam trobar amb unes dificultats que eren exactament les mateixes.

Una altra vegada, aquestes limitacions suposen una limitació a l'abast de la fiscalització d'aquest apartat de l'informe i per açò no es pot afirmar que la informació que hi consta compregui la totalitat de l'activitat contractual, i la Sindicatura de Comptes no pot garantir la integritat i exactitud de la relació del nombre de contractes i dels seus imports que ha facilitat el Servei de Salut de les Illes Balears durant els dos exercicis fiscalitzats.

Aquesta limitació torna tenir un efecte important en el grau de representativitat de la mostra de contractes per fiscalitzar. Tot i açò, com que fem una fiscalització amb seguretat limitada, excepte per a les incidències més significatives, que n'hi ha 33, recordin que en el cas de la comunitat autònoma n'hi havia 16, aquí n'hi ha 33, l'activitat contractual del Servei de Salut que ha revisat la Sindicatura de Comptes s'ha desenvolupat en els aspectes més significatius de conformitat amb la normativa legal aplicable.

Pel que fa al sector públic instrumental, ens trobam amb una sèrie de limitacions a l'abast que afecten 9 entitats públiques que han afectat la tasca fiscalitzadora de la sindicatura. Es tracta de limitacions que es refereixen que no entren dins el format dels contractes ni subvencions, per tant no han pogut ser fiscalitzats. A més, per la majoria d'entitats que sí han estat fiscalitzades, aquestes no han aportat la documentació sol·licitada i això ha dificultat la tasca de fiscalització, és a dir, en el cas de comunitat autònoma i ib-salut la informació ens arriba, però ens arriba incompleta, ens arriba molt desagregada i difícil de fer feina amb una base de dades única, però és que ja, si anam al sector públic instrumental, primera, n'hi ha que ni tan sols t'informen dels contractes que tenen; i, segona, que

quan els demanen la informació, ni tan sols et contesten, no t'envien la informació.

Per açò vull que en siguin conscients vostès, perquè quan presentam un informe i ens diuen que el presentam d'uns anys que se'n van molt enrere, hem de ser conscients de tota aquesta feina que implica aquestes mancances a l'hora d'enviar aquesta informació; perquè açò, tot s'ha de reconstruir, s'han de treure mostres, quan s'ha tret una mostra després t'adones que apareixen contractes que no sabies que hi eren i has de pensar si li has de canviar o no la mostra..., etc.

Aquestes limitacions, en el cas del sector públic instrumental, tornen suposar una limitació a l'abast que afecta -com he dit abans- la grandària de la mostra, la integritat de la mostra, etc., però hem de tenir en compte que en el sector públic instrumental encara és més greu que a l'ib-salut, -perdó-, al Servei de Salut i a la comunitat autònoma, perquè amb les dades que els he donat al principi vostès veuen que es fan més contractes en el sector públic instrumental que a Salut -al Servei de Salut- i a la comunitat autònoma, juntes! Per tant, les mancances aquestes, en volum, són més importants en el sector públic instrumental en relació amb la resta de la comunitat autònoma.

Igualment, dels contractes que sí que hem revisat, la Sindicatura de Comptes, tot i les limitacions, que n'hi ha 6, podem dir que l'activitat contractual de les entitats fiscalitzades que ha revisat la Sindicatura de Comptes s'ha desenvolupat en els aspectes més significatius de conformitat amb la normativa legal aplicable.

Finalment, aquest apartat recull un total de 48 recomanacions que, de seguir-se, haurien de permetre a la CAIB, al Servei de Salut i al sector públic instrumental, una gestió més acurada dels expedients de contractació; en particular, hi ha 12 recomanacions per a la CAIB, 6 a l'ATIB, 13 al Servei de Salut i 13 al sector públic instrumental, açò són les recomanacions només a l'àmbit de la contractació.

I bé, jo fins aquí faria un resum súper resumit, però si després volen més detalls els podré donar quan vostès intervenguin.

Moltes gràcies.

Ara farem l'altre informe. Podem fer l'altre informe?

En segon lloc, procedirem a presentar l'Informe 194/2021, sobre el control intern al sector públic local de les Illes Balears, i els reconeixements extrajudicials de crèdit de l'exercici 2019.

A la presidenta li demanaria la paraula per al síndic Fernando Toll-Messía, que és el responsable de l'àrea que ha dut a terme aquesta fiscalització.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Toll-Messía.

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Fernando Toll-Messía i Gil):

Gracias, Sra. Presidenta. Presentamos hoy el informe 194/2021, sobre el control interno del sector público instrumental de las Islas Baleares, así como de los reconocimientos extrajudiciales de crédito del ejercicio 2019. Fue aprobado, igual que el anterior informe que ha presentado el síndic mayor, el 30 de septiembre de 2021, y lo remitimos a las entidades fiscalizadas, al Parlamento y al Tribunal de Cuentas.

La Ley 27/2013 estableció el límite, funcionamiento de la racionalización y sostenibilidad de la administración local, y modifica, entre otras, el texto refundido de la Ley de haciendas locales, concretamente el artículo 218, y establece una serie de obligaciones para los órganos de la intervención de las entidades locales, como es remitir al Tribunal de Cuentas y a las cámaras de cuentas autonómicas -en este caso a la Sindicatura de Cuentas- aquellos acuerdos y resoluciones que se han adoptado en contra de las objeciones formuladas por la Intervención local, así como las principales anomalías detectadas en materia de gestión de ingresos.

Este informe, de acuerdo con nuestro artículo 27.3 de nuestro reglamento de régimen interior, es un informe de carácter específico, concretamente sobre la materia del control interno realizado por los interventores, por lo tanto, lo configuramos como una revisión de carácter limitado a los sistemas de control interno que se han implementado y del resultado de su ejercicio en la modalidad de la función interventora, a partir de una serie de parámetros, como son los expedientes acordados en contra del criterio del interventor, y de aquellos otros con omisión de fiscalización previa, así como algunas cuestiones derivadas en materia de ingresos que también gestionan los órganos interventores.

Los objetivos fundamentales de este informe consisten, en primer lugar, pues determinar el cumplimiento del grado de obligación de remitirnos esta información -de los parámetros que hemos comentado antes-, valorar aquellos sistemas de control interno que ha implementado la Intervención dentro de las entidades locales, así como determinar qué situaciones y qué causas han dado lugar tanto a acuerdos contrarios a las objeciones formuladas por los interventores, como a aquellos expedientes en los cuales se ha omitido el preceptivo trámite de fiscalización previa.

Al mismo tiempo, analizamos aquellos expedientes de reconocimientos extrajudiciales de crédito aprobados por las entidades locales durante el ejercicio 2019.

El ámbito subjetivo de los entes a los cuales fiscalizamos, alcanza a 73: son 67 ayuntamientos, 1 entidad local menor y 5 mancomunidades. No tratamos como entidades locales, en este caso, a los consejos insulares porque quedan fuera del ámbito de trabajo del área que yo gestionaba antes, que era entidades locales y ayuntamientos.

Al mismo tiempo, el informe también tiene una parte específica en la que la muestra de entidades locales que hemos elegido ha sido aquellos cuyos municipios tenían una población

superior a 25.000 habitantes. El ámbito objetivo, lo hemos comentado antes.

Para la parte específica de la fiscalización, el ámbito objetivo que analizamos son lo que hemos comentado: acuerdos contrarios a reparos, expedientes que omiten la fiscalización previa por importe superior a 50.000 euros. El ámbito temporal, como hemos dicho, era el 2019, analizando todos aquellos datos que las entidades locales -sometidas al ámbito subjetivo de este informe- habían volcado en la plataforma de rendición de cuentas a fecha 31 de diciembre de 2020, porque siempre se rinde en el ejercicio, en este caso, la información de la que estamos hablando con un año de decalaje.

La fiscalización la dividimos en cuatro partes. Una primera es sobre los aspectos generales del ámbito de fiscalización, de los cuatro ítems que hemos comentado. Hay que decir que el 92% de las entidades locales, de los interventores de las entidades locales, han rendido esta información. Para conseguir incrementar el grado de cumplimiento hasta llegar a ese 92% hicimos una serie de requerimientos en 2020 y en 2021, en los meses de agosto, septiembre y octubre del 20, y marzo del 21, y luego también le dábamos publicidad -el portavoz de la sindicatura- haciendo constar quiénes habían rendido esta información y quiénes no nos la habían rendido.

En cuanto a los indicadores que podemos considerar como potenciales del sistema de control interno, de debilidades del control interno, de una parte estaría que no hubiese acuerdos contrarios a reparo -sería extraño- o, otra que es importante, es la forma de ocupación del puesto de trabajo del interventor, así como aquellos sistemas implementados no solamente para hacer una fiscalización previa limitada, sino también controles financieros posteriores o permanentes.

La segunda parte del informe versa sobre los resultados globales obtenidos en el análisis de la muestra que hemos seleccionado para trabajar sobre el universo de estos entes. Los criterios, como hemos comentado, son: el subjetivo, municipios con población superior a 25.000 habitantes; y el objetivo, acuerdos contrarios a la objeción del interventor u omisión de fiscalización previa, por importe superior a 50.000 euros.

La muestra de acuerdos contrarios a reparo supone un 64% de los que se tramitaron en las entidades locales del ámbito subjetivo del informe en el año 2019 y los que constituyen omisión de fiscalización previa representan un 44%. Por tanto, son muestras bastante potentes para poder sacar conclusiones generalizadas y aplicables al universo de los entes a los cuales fiscalizamos.

La tercera parte es sobre análisis específico de garantía de la muestra. Para ello, hemos cogido, como hemos dicho, los municipios superiores a 25.000 habitantes, que concretamente son: Calvià, Ciutadella, Eivissa, Inca, Lluçmajor, Manacor, Marratxí y Palma. Hay entidades que han presentado certificación negativa de estos conceptos y entre ellas destacan: Maó, Santa Eulària del Riu y Sant Josep de Sa Talaia. El único órgano que no nos ha enviado la información es el Ayuntamiento de Sant Antoni de Portmany.

La cuarta y última parte del informe hace referencia a los reconocimientos extrajudiciales de crédito. Como sabemos, se trata de un procedimiento extraordinario para dar respuesta a obligaciones, o reconocimientos de obligaciones que suelen salir siempre al margen de la normativa. La figura regulada en la ley es una figura ambigua, no tiene un desarrollo importante, aparece de una forma muy genérica.

En concreto nosotros lo que hemos hecho en cada uno de ellos ha sido analizar aquellos que se han aprobado por las entidades locales en el 19, cuál era el origen de estos expedientes, si era por un acuerdo contrario o una objeción del interventor; si era por la omisión de fiscalización previa; o si era por otros motivos diferentes. También hemos analizado qué órgano los aprueba, si es el pleno, a quien le corresponde las competencias, si es el presidente, o si es otro órgano delegado. Y al mismo tiempo un análisis sucinto de la cuenta 413, acreedores por obligaciones pendientes de aplicar al presupuesto.

Las conclusiones más importantes del informe son que el 8,2% de los órganos interventores de las entidades locales de las Islas Baleares no cumplió, antes de 31 de diciembre de 2020, la obligación de enviar esta información relativa al ejercicio 2019. De otra parte, de ellos, el 19,2% incumplió esta obligación en el plazo que tenía legalmente establecido, y un 43% presentó un certificado negativo, entre los cuales solamente hay 3 de los ayuntamientos con más de 25.000 habitantes que son Maó, Sant Josep y Santa Eulària.

En materia de entorno de control, detectamos que el 40% de los órganos de Intervención, afirma que sus entidades locales no disponen de una relación de puestos de trabajo, lo cual es un incumplimiento de la Ley de función pública de la comunidad autónoma, de la Ley 3/2007. De otra parte también reconocen la insuficiencia de recursos humanos, destinados a realizar el control interno dentro de la administración pública.

De media el personal de las entidades locales está controlando, ejecutando, fiscalizando un importe de unos 5,3 millones de euros de media en los ayuntamientos de Baleares, a excepción del Ayuntamiento de Palma, en que las cifras se multiplican casi por 11, entonces estamos hablando de casi 58 millones de euros, es una cifra muy importante, lo cual revela que el ayuntamiento adolece de suficientes recursos humanos como para agilizar correctamente esta gestión.

De otra parte, el 48,5% de las entidades no dispone de una persona que ocupe la plaza de interventor y que tenga la habilitación de carácter nacional. Entre ellas destacan 7 ayuntamientos que tienen más de 25.000 habitantes, esto sí que es relevante, Inca, Calvià, Ciutadella de Menorca, Eivissa, Maó, Marratxí, Sant Josep i Santa Eulària, que no tengan un interventor con habilitación de carácter nacional. Esto lo venimos diciendo en los tres últimos informes que hemos analizado el control interno de las administraciones públicas, este es el último que hemos presentado, el correspondiente al ejercicio 2019.

El 57% no dispone de una guía o de un manual de instrucciones de procedimiento y luego, bueno esto es más normal, un 88% no tiene un software específico para realizar el

control interno. Tiene cierto sentido por la complejidad y costes de los programas informáticos que se dedican a esto, se ha visto, lo destacamos como un hecho importante, pero hay que ponderar su importancia dentro del marco del control interno.

En materia de evaluación de riesgos, el 69% de las entidades locales, de los interventores que ha rellenado un cuestionario que les hemos repartido desde la Sindicatura, para podernos aportar información sobre la cual elaborar nuestro informe, no identifican, ni cuantifican, ni diseñan respuestas que podría dar la entidad local para mitigar los riesgos que se detecten en el entorno de control interno.

Los controles financieros a posteriori, es decir, financieros sobre el control obligatorio, entre comillas, que es la fiscalización previa limitada, revelan que el 68% de las entidades locales, de los órganos de las entidades locales, no prevé realizarlas. Y las entidades que tienen entes instrumentales, el 69% no han realizado auditorías de cuentas. Las auditorías de cuentas de los entes instrumentales, ya sean sociedades o ya sean entidades mercantiles, solamente se deben realizar si, según la ley, cumplen durante dos años consecutivos, 2 de los 3 parámetros que tiene prevista la ley, que son en concreto 2,8 millones de activo, 5,7 millones de cifra de negocios, o más de 50 trabajadores. Si durante dos ejercicios consecutivos, cumplen con estos parámetros, deberían de solicitar una auditoría independiente, puesto que no la práctica el interventor de la entidad local, porque el interventor ya fiscaliza la entidad local. Estamos hablando de entes instrumentales concretamente de mercantiles o de fundaciones.

En materia de cuantificación, de dónde proceden estas áreas de riesgo. Pues, detectamos que el 98,4% de ellos provienen de expedientes de contratación, y su motivación básicamente consiste en omitir requisitos, o trámites esenciales en materia de contratación administrativa, y los más abundantes son de dos tipos: una es la prestación de un servicio por parte de un tercero con un contrato ya finalizado, o bien sujeto a prórrogas extraordinarias, son los más cuantiosos dentro del análisis de las incidencias que hemos detectado.

En materia de supervisión y seguimiento, lo que nos llama la atención es que los interventores tienen la sensación de que en un ejercicio fiscalizan más del 75% de la actividad del ayuntamiento, y si ya nos vamos a tres ejercicios, no a uno sino a tres, esa percepción sube a un 83%. Pero, sin embargo, cuando analizamos los cuestionarios y las debilidades que ellos señalan en los cuestionarios, llama la atención que digan precisamente que no realizan un control financiero y que la dotación de recursos humanos y materiales es escasa. Esto es un poco contradictorio.

En materia de reconocimientos extrajudiciales de crédito, las entidades hacen un uso excesivo de este procedimiento, el 64% de las entidades con un presupuesto limitativo ha aprobado expedientes REC, en total han sido 530 expedientes, por un importe de 27,5 millones de euros. De estos, un 19% no tenía sentido tramitarlos por reconocimiento extrajudicial de crédito porque estaban fuera de los supuestos de anulabilidad

o anulabilidad no subsanada por parte de la entidad local, los podrían haber tramitado de otra forma.

Por otra parte, el 75% de estos reconocimientos extrajudiciales de crédito, por facturas de ejercicios anteriores, no se había contabilizado en la cuenta 413, acreedores, por operaciones pendientes de aplicar al presupuesto.

El informe concluye con una serie de recomendaciones que llamamos como las más eficientes, para evitar, o en su caso mitigar, las incidencias que se han relatado a lo largo de esta exposición.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Toll-Messía. Passem la paraula una altra vegada al síndic major, el Sr. Joan Rosselló i Villalonga.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Moltes gràcies. Procediré a presentar informe 195/2020, del compte general de la comunitat corresponent a l'any 2019, que es va aprovar de forma definitiva pel Consell de la Sindicatura el passat dia 20 de desembre del 2021 i tot seguit es va remetre al Parlament i al Govern de les Illes Balears.

Entrant al contingut de l'informe, aquest consta de 7 apartats, i el primer punt de la introducció delimita, entre d'altres qüestions, l'àmbit subjectiu de l'informe, que contempla la totalitat d'ens del sector públic instrumental afectats per la fiscalització, que són 69 el 2019, un menys que l'any 2018. Açò suposa que l'informe abasta, a més de l'ib salut i l'ATIB, l'administració general, ib-salut i ATIB, 39 entitats dependents, 22 entitats vinculades i 8 d'altres entitats relacionades.

Quant a la rendició de comptes, a data del tancament dels treballs per a l'elaboració d'un informe, no han estat tramesos a la Sindicatura de Comptes els comptes anuals corresponents de 7 de les 69 entitats que constitueixen l'àmbit subjectiu, 5 a l'any 2018. D'aquestes 7 entitats que no van retre els comptes, 5 són entitats vinculades i 2 són entitats relacionades.

En relació al segon punt de l'informe, aquest recull l'opinió i el fonament de l'opinió dels tres ens analitzats, i caldria destacar, en relació amb l'administració general, es reflecteix l'opinió d'auditoria que conclou que, tot i haver-hi 6 limitacions a l'abast i 15 excepcions, el compte de l'administració general de la comunitat autònoma, a 31 de desembre de 2019, presenta en general la informació, d'acord amb els principis comptables i amb la normativa legal que li és d'aplicació. Tot i aquesta opinió favorable en relació al compte general, s'hi recull un incompliment significatiu en relació amb els límits sobre l'increment de retribucions. Aquest és un incompliment que també es va donar i hem explicat en aquesta comissió, el 2018, el 2017 i el 2016 i que afecta tant el conjunt de les tres entitats, un 2,61% d'increment de retribucions, davant el límit del 2,37%, com separatament cadascuna d'elles, en particular un 2,41% a la CAIB, un 3,13% al Servei de Salut i un 2,8% a

l'Agència Tributària de les Illes Balears. Ara, açò es refereix a increment de retribucions, llevant l'antiguitat i tenint en compte el mateix nombre d'efectius, és a dir, són increments de retribucions per cada treballador.

En relació amb el Servei de Salut, es reflecteix l'opinió de l'auditoria, aquesta conclou que, si bé es mantenen les limitacions a l'abast, que són 5, i excepcions més significatives dels darrers informes, que són 3 excepcions, la Sindicatura de Comptes expressa una opinió favorable amb excepcions sobre els comptes anuals del Servei de Salut de les Illes Balears corresponents al exercici 2019.

Els incompliments en matèria de legalitat, en el cas de Salut, van lligats a la reiteració i agreujament en els expedients de revisió d'ofici, despesa realitzada sense partida pressupostària i sense seguir els procediments pertinents, per valor de 285 milions d'euros el 2019. Penseu o recordin que al 2018 varen ser 246 milions d'euros i al 2017, 280 milions d'euros.

Com es pot veure, tot i els esforços per incrementar les partides pressupostàries per ajustar-se a les necessitats del Servei de Salut, semblen insuficients, si bé és cert que en molts casos no és per una qüestió de manca de pressupost, sinó per mancances reiterades en la gestió de fons. També cal destacar, com hem dit abans, un incompliment en matèria de retribucions.

Finalment, pel que fa a l'Agència Tributària de les Illes Balears, l'informe recull l'opinió d'auditoria i aquesta conclou que, tot i haver-hi tres excepcions, els comptes anuals de l'ATIB, a 31 de desembre del 2019, presenten en general la informació d'acord amb els principis comptables i amb la normativa legal que li és d'aplicació.

Pel que fa al tercer punt de l'informe, en aquest s'analitza el compliment de les regles fiscals. Pel que fa al compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, dins d'aquest apartat de regles fiscals, cal dir que l'objectiu d'estabilitat pressupostària estava fixat en el 0,1% del PIB regional, però la Intervenció de l'Estat, segons les dades ja liquidades, posa de manifest que la CAIB presenta un dèficit a l'any 2019 de 145 milions d'euros, el que suposa un 0,4% del PIB regional. Per tant, s'incompleix l'objectiu fixat, és a dir, es multiplica per quatre.

En segon lloc, l'informe es refereix a la regla de despesa, a l'any 2018 la comunitat autònoma aconsegueix la regla de despesa que experimenta un increment del 2,2% respecte de l'exercici 2018 per davall del 2,7% fixat com a màxim. Aquest resultat contrasta amb el del 2018, quan l'increment de despesa va ser del 9,9% davant un límit del 2,4%.

En tercer lloc, pel que fa al compliment de l'objectiu de deute públic, sempre dins l'apartat de regles fiscals, l'Administració de l'Estat el va establir en el 28,1% del PIB regional en termes SEC 2010, que es va convertir en un 26,2% una vegada que es van incorporar una sèrie d'excepcions. Aquí es produeix una paradoxa, i és que, segons les dades del Banc d'Espanya, el deute de la comunitat autònoma a 31 de desembre del 2019 va ser de 8.863 milions d'euros la qual cosa representa un 26,2% del PIB.

Per tant, en termes de PIB no se superaria el límit que s'estableix per part de l'Estat, però sí en termes absoluts. Per tant, el 2019 la comunitat autònoma incompleix parcialment aquest objectiu de deute, igual que ja va fer els anys 2018, 2017, 2016 i 2015.

En aquest punt cal també fer una consideració i és que aquests 8.863 milions d'euros, el 68,82%, és a dir, uns 6.100 milions d'euros procedeixen de fons de pagament de proveïdors i del FLA, és a dir, que del total d'endeutament que té concertat la comunitat autònoma un 69% el té amb el mateix estat. Aquest percentatge ha minvat una mica respecte del 2018 que era d'un 74%.

S'ha de tenir en compte també que per tenir una imatge més acurada de la situació del deute caldria considerar també el deute derivat de les operacions de caràcter comercial i d'endeutament de les entitats dependents que el Banc d'Espanya no incorpora al Protocol de dèficit excessiu. Amb aquestes consideracions, és a dir, si incorporam totes aquelles que el Banc d'Espanya no considera o aquelles operacions, com, per exemple, les cessions de crèdit, que no les incorpora el Banc d'Espanya, però que per a la comunitat autònoma representen una obligació de pagament de cara a futur, parlem que passam d'un deute de 8.829 milions d'euros a 9.107 milions d'euros. Aquesta seria una visió del deute més real de tot.

L'informe també conté una referència al període mitjà de pagament a proveïdors de la comunitat autònoma de manera que el període mitjà de pagament global de l'exercici 2018 queda fixat en 48,37 dies, 47,7 dies a l'any 2018, que segueix essent 2,74 vegades més que els valors del 2017, és a dir, mentre que al 2017 es pagava de mitjana a 17 dies, en el 2019 es paga a una mitjana de 48 dies.

Finalment, l'informe recull un apartat on es comprova el compliment de les restriccions que fixa la normativa bàsica de l'Estat en matèria de retribucions. Aquest fet ja l'he comentat abans, perquè forma part de l'opinió en matèria de compliment de legalitat. Per tant, no ho tornaré explicar.

Pel que fa al quart apartat de l'informe, aquest corresponen a l'administració general, és a dir, fins ara el que he explicat era tot el tema de l'opinió, més un apartat dedicat especialment al compliment de les regles fiscals. El quart apartat el que fa és entrar dins l'administració general i s'analitzen els comptes de l'administració general. En aquest punt, d'administració general, es recullen les incidències que no tenen prou significació com per anar a l'opinió i també aquelles, per suposat, que van a l'opinió, les principals dades economicofinanceres de la comunitat autònoma, així com un seguit de recomanacions per millorar la gestió dels recursos.

En matèria pressupostària, els pressuposts inicials que es van aprovar per a l'exercici 2019, ascendeixen a 5.436 milions d'euros amb un increment respecte de l'any 2019 del 9%. Per al seu finançament es van preveure uns ingressos per un import de 4.316 milions d'euros i un endeutament a llarg termini de 1.120 milions d'euros.

Com a conseqüència de les modificacions de crèdit aprovades durant l'exercici es van incrementar els crèdits

inicials en 206 milions d'euros i se situà el crèdit definitiu en 6.642 milions, és a dir, en termes de pressuposts definitius o de crèdits definitius, l'increment no és d'un 9,13% que havia dit abans en pressuposts inicials, sinó del 7,3%.

Pel que fa a l'execució del pressupost d'ingressos, aquest ha estat del 92%, per un import de 5.219 milions d'euros.

Durant aquest exercici es va donar un increment gairebé generalitzat dels ingressos tributaris i destaquen l'increment en la recaptació per IRPF, amb 134 milions d'euros, que va compensar una lleugera caiguda del l'IVA del 0,12%; després es va produir l'increment en la recaptació de l'impost especial d'hidrocarburs, 47 milions d'euros, un 23% d'increment, que no va arribar a compensar, però, la caiguda en l'impost de transmissions patrimonials el qual va caure un 13%, és a dir, uns 70 milions d'euros.

També va incrementar molt l'impost sobre estades turístiques amb 12 milions d'euros, que representa un increment d'un 10%. I també es va produir una caiguda, en aquest cas és una caiguda, no un increment, de les transferències corrents en un 13%. Bàsicament, no és que caiguin les transferències, és que va augmentar l'aportació al Fons de Garantia i al Fons de Suficiència que fan que la suma de transferències sigui més petita que a l'any anterior.

Cal destacar també que el capítol 9, que és el d'endeutament, augmenta en 304 milions d'euros, un indicador, una altra vegada, que el deute no s'amortitza, sinó que es cobreix amb nou endeutament, tot açò en una fase expansiva del cicle.

La liquidació definitiva del sistema de finançament autonòmic corresponent a l'exercici 2017, recordin que anam dos anys enrera quant a liquidació, ha estat positiva en 700 milions d'euros, un 13% menys que la del 2017. Aquest valor, tot i ser positiu, com dic cada any, no s'ha d'interpretar com a tal perquè implica un retard en els recursos que es podrien haver rebut el 2017 sense esperar al 2019, situació que s'agreuja, i es pot comprovar que s'agreuja any a any, amb el creixement econòmic, el que demostra la rigidesa del model de finançament en relació amb el cicle econòmic en matèria de càlcul de les entregues a compte.

La recaptació líquida ha estat de 5.136 milions d'euros i suposa un 98,41% dels drets reconeguts, és a dir, de tot el que estava previst recaptar i que tenien dret de recaptació al final s'ha recaptat, pràcticament, un 98%.

Amb referència a l'estat d'execució pressupostària de les despeses, ha estat de 5.429 milions d'euros en obligacions reconegudes, un 96,24% de les que estaven previstes.

La comparació de les dades dels exercicis 2019 i 2018 mostren que el pressupost executat s'incrementa en 400 milions d'euros respecte de l'exercici anterior, bàsicament a causa d'un increment de 51 milions d'euros, és a dir, un 7%, en el capítol de personal. Un augment del capítol 2, en 12 milions d'euros, que és un 11%; un augment de 272 milions d'euros de capítol 4, de transferències corrents, en particular, cal destacar les transferències al Servei de Salut, que són 200 milions d'euros

més; i també voldria esmentar que dintre del capítol 4 hi ha 371 milions d'euros dirigits als consells insulars, que açò representa un increment d'un 7% en relació amb l'any anterior, però, perquè tinguin una idea de la dimensió d'aquestes transferències, si bé el 2019 va augmentar respecte del 2018 en un 7%, el 2018 en relació amb el 2017 va augmentar un 19%, el 17 en relació al 16 un 19% i el 2016 en relació al 2015 va augmentar un 20%. I l'increment del 23% de les transferències als ajuntaments, que en aquesta la quantia és més petita, però augmenta un 23%.

També els increments de despeses, s'expliquen perquè hi ha un increment en els passius financers, és a dir, amb les amortitzacions, en 128 milions d'euros, que representa un 15% més respecte de l'any passat.

Pel que fa als pagaments realitzats, abans parlava de pressuposts i d'execució pressupostària, quant als pagaments, han ascendit a 4.778 milions d'euros, el 88% dels crèdits ordenats. Açò representa que 574 milions d'euros no es van pagar; per tant, hi ha contreta una obligació, hi ha una ordre de pagament, però el pagament no es realitza dintre del 2019, se suposa que es realitzarà, en alguns casos té una explicació molt clara, dintre del 2020. I només s'ha de recordar que a l'any 2018 es van deixar de pagar 552 milions d'euros i el 2017, 620 milions. Açò no vol dir que no es paguin, açò vol dir que no es paguen aquell exercici on s'ha contret l'obligació, sinó que es pagaran sí o sí, es pagaran en el futur.

L'administració de la comunitat autònoma presenta al tancament de l'exercici i en termes pressupostaris, un endeutament viu a llarg termini de 8.288 milions d'euros, amb un increment del 2,6% respecte de l'exercici anterior. Les despeses financeres, aquesta quantitat consti que no ha de coincidir amb la que té el Banc d'Espanya, el Banc d'Espanya inclou altres tipus d'endeutament i sector públic instrumental, i aquí només ens referim a la comunitat autònoma. I les despeses financeres, és a dir, els interessos, imputades patrimonialment, puguen a 108 milions d'euros, mentre que a l'any anterior van ser de 168 milions.

D'altra banda, l'import total dels compromisos de despesa amb càrrec a exercicis futurs, el que se'n diu els plurianuals, ha disminuït un 10% i se situa en 2.465 milions d'euros.

Pel que fa al resultat pressupostari, ha estat negatiu en 244 milions d'euros, davant els 202 milions negatius del 2018 i els 261 positius a l'exercici 2017.

La CAIB inclou en el compte general el càlcul del romanent de tresoreria ajustat, que no és res més que un romanent de tresoreria, menys els ajuts per recaptació incerta, a l'exercici corrent, que és negatiu per valor de 747 milions d'euros. El 2018 va ser negatiu en 467 milions, i el 2017 va ser negatiu en 233 milions d'euros.

Pel que fa a les entitats dependents de l'administració general de la comunitat autònoma, dintre del mateix apartat de CAIB, cal indicar que en aquest apartat es presenten els quadres resum de les opinions i excepcions, contingudes en els respectius informes d'auditoria financera i de compliment de legalitat, contractades per la Intervenció General i realitzades

als ens que conformen el sector públic instrumental autònom. Atès que aquests informes no han estat realitzats per la Sindicatura de Comptes, i tampoc no han estat revisats per part de la sindicatura, més enllà d'una lectura dels informes, sense entrar a si s'han fet bé o malament, si les quanties són correctes o no, atès que la Sindicatura de Comptes no ha fet aquest informe no s'assumeixen com a pròpies les opinions i excepcions que s'hi posen de manifest. Però sí que ens sembla interessant donar a conèixer les principals incidències de cada un dels ens.

Val a dir també que, de cara als informes del 2020, aquestes fitxes desapareixeran, perquè açò representa un tom addicional, on hi ha unes 300 pàgines i és informació que es pot trobar a la pàgina web de la Intervenció General de la comunitat autònoma, on hi ha tants els comptes, com les auditories penjades, i, per tant, ja sortiran d'aquest informe. Açò no vol dir que no es repassin, però sí que no es penjaran a l'informe, tant en paper com el que s'envia aquí electrònicament.

Finalment, pel que es refereix al sector públic instrumental, l'endeutament de les entitats dependents ascendeix a 510 milions d'euros i ha disminuït un 18,5% en relació a l'exercici 2018. O sigui, l'endeutament del sector públic instrumental disminueix, però, com ja els he dit també des de fa un parell d'anys, la comunitat autònoma ha fet préstecs, en particular 88 milions d'euros a empreses com IBAVI, SFM i ABAQUA, que és obvi que no tenen capacitat de tornar. En alguns casos es produeix la paradoxa, que es dona un crèdit a una entitat pública i al mateix temps es firma un conveni, un plurianual perquè es passin els recursos a aquesta empresa pública, perquè pugui tornar els préstecs que li ha fet la mateixa comunitat autònoma. Vull dir, açò és una cosa que..., bé, tal vegada qualche director general de Pressuposts ho podria explicar, però no és que tingui molt de sentit, però, bé, qualche motiu hi deu haver.

En relació al cinquè apartat, fins ara era comunitat autònoma, ara el cinquè apartat es refereix al Servei de Salut, en aquest punt es recullen les incidències, com he dit abans, que no són de prou rellevància com per anar a l'opinió, però també es recullen les incidències que són prou significatives per anar a l'opinió, així com un seguit de recomanacions per millorar la gestió dels recursos. L'informe també incorpora com cada any, les objeccions més substancials dels informes de control posteriors realitzats per la Intervenció, corresponents als exercicis fiscalitzats. És a dir, també la Sindicatura de Comptes demana tots els informes de fiscalització que fa la Intervenció General de la comunitat autònoma sobre el Servei de Salut i en alguns casos, segons com siguin les incidències, si són importants o no, les recollim també al nostre informe.

Paradoxalment, moltes vegades, quan l'informe està per a al·legacions, el Servei de Salut ens respon a nosaltres sobre uns informes que no són nostres, són de la Intervenció, per tant, si la Intervenció ja ha mantingut reunions amb el Servei de Salut i manté una sèrie d'incidències, nosaltres no tenim absolutament res a dir, perquè no són incidències nostres, són incidències que la Intervenció, havent-los escoltat, ha decidit que segueixen sent incidències i per açò es recullen en aquest informe.

I voldria dir que, tot i que aquests darrers anys ha millorat la gestió de l'ib-salut, es posa de manifest la necessitat de continuar millorant els sistemes de gestió i de control intern del Servei de Salut, amb la finalitat d'obtenir una garantia raonable sobre l'eficàcia del seu funcionament i sobre la seva contribució a garantir la fiabilitat de la informació comptable, qüestió que difícilment es pot aconseguir si des del Servei de Salut mateix no es reforcen els recursos destinats a les àrees de gestió.

Pel que fa al pressupost inicial del Servei de Salut per al 2019, va pujar a 1.694 milions d'euros, cosa que suposa un increment del 9,28% sobre els crèdits inicials a l'exercici anterior. Tot i aquest increment del 10%, es van fer també unes generacions de crèdit per valor de 71 milions d'euros durant l'exercici, per atendre entre d'altres, reconeixement de deute i insuficiències de crèdits inicials dels capítols 1, 2 i 4 d'aquest mateix exercici. Així, el crèdit definitiu va ser de 1.765 milions d'euros; si ho comparem amb el crèdit definitiu de l'any anterior, del 2018, aquest va ser de 1.537, és a dir, un 15% més.

Pel que fa a l'execució pressupostària, ha estat del cent per cent, pel que fa als ingressos, amb uns drets reconeguts de 1.770 milions d'euros, però pel que fa a l'execució pressupostària de les despeses, voldria indicar que les obligacions reconegudes han estat de 1.726 milions d'euros, davant els 1.544 de l'any anterior.

D'altra banda, l'informa de l'existència de 89 milions d'euros d'obligacions meritades en l'exercici i no imputades al pressupost, mentre que el 2018 varen ser de 102 milions d'euros. És a dir, a part d'aquest pressupost inicial, a part d'aquestes generacions de crèdit que es van fer de 71 milions d'euros, a part de tot açò, encara hi ha 89 milions d'euros que no van ser imputats al pressupost, és a dir que s'esperen imputar als pressuposts de l'any següent. Aquests 89 milions d'euros formen part d'aquells 200 i busques milions, 280 milions que els parlava al principi que s'havien fet reconeixements així... d'ofici, o sigui, 280 milions és la despesa que passa d'un exercici a un altre, una part d'aquests 280 milions, en concret aquests 89 milions, és que no s'havia fet ni contracte ni res de res, per tant, açò passa a l'any següent.

Aquestes xifres posen de manifest la imperiosa necessitat no només d'ajustar els ingressos del Servei de Salut per cobrir les despeses d'altres exercicis, sinó també d'ajustar la despesa a la capacitat real de finançament de la comunitat autònoma, perquè és evident que l'evolució del pressupost del Servei de Salut a la llarga pot suposar una pressió insostenible al pressupost destinat a partides que cobreixen les altres competències de la comunitat autònoma.

Vull tornar a reproduir el que apareix a l'opinió i és que tots els esforços per ajustar els ingressos a les necessitats del Servei de Salut sembla que no arriben a solucionar la seva mancança de recursos, atès que els incompliments en matèria de legalitat van lligats a la reiteració i agreujament en els expedients de revisió d'ofici, despesa realitzada sense partida pressupostària i sense seguir els procediments pertinents, per valor de 285 milions d'euros, com deia abans.

Aquesta és la quarta vegada, quatre vegades ja, que faig aquest advertiment sense que res no hagi millorat en quatre anys i en una fase d'expansió econòmica. Veurem què succeeix en els exercicis posteriors, amb un esforç d'ingressos que s'alenteixen, com es pot observar, i juntament amb els efectes de la pandèmia. Per tant, al 2020 ja veurem què ens trobarem.

Pel que fa a l'endeutament viu, el Servei de Salut té un endeutament de 44 milions d'euros, sense tenir en compte els contractes de col·laboració publicoprivada, en particular el de Son Espases, el de Can Misses i una sèrie de centres d'atenció primària que es van fer en el seu moment finançats amb cessions de crèdit.

D'altra banda, l'import total dels compromisos de despesa amb càrrec a exercicis futurs, els plurianuals, açò augmenta un 26% respecte del 2018 i se situa en 2.338 milions d'euros, dels quals 1.569 corresponen a despeses futures inherents als contractes de concessió d'obra pública i col·laboracions publicoprivades que comentava abans, és a dir, la major part dels plurianuals del Servei de Salut tenen a veure amb aquests hospitals de Can Misses, de Son Espases i dels centres de salut.

S'ha de destacar també el fet que a finals del 2017, ah, perdó, el 2018, tenia 267 milions d'euros pendents de cobrament de la comunitat autònoma, 216 al 2018.

Finalment, s'ha d'indicar que el Servei de Salut ha tenguut un resultat pressupostari positiu en l'exercici 2019 per valor de 44 milions d'euros i un romanent de tresoreria ajustat positiu per un import de 188 milions d'euros.

Finalment, falten dos apartats, és l'apartat de l'Agència Tributària de les Illes Balears i..., no entraré en el detall de la fiscalització com he fet abans, sinó que donaré unes pinzellades perquè és una entitat, en realitat, molt petita, que mou uns 10 milions d'euros i tampoc no té moltes coses a destacar.

Pel que fa al pressupost inicial per a l'exercici 2019 era d'un 10,6 milions d'euros, el que representa un increment del 2,37%, sense que hi hagi hagut modificacions pressupostàries. Així com a la resta hi ha modificacions perquè s'incrementen els crèdits o generacions de crèdit o transferències de crèdit, en aquest cas és una gestió molt plana, per dir-ho de qualque manera.

Pel que fa a la gestió pressupostària, ha estat del 99% quant a ingressos i del 91% pel que fa a despeses.

Pel que fa al resultat pressupostari, ha estat positiu en 929.000 euros i els romanents de tresoreria, també positiu, amb 8,2 milions d'euros.

Pel que fa al setè apartat de l'informe, la Sindicatura de Comptes elabora una liquidació consolidada de tot el sector públic depenent i des del punt de vista administratiu a partir dels pressuposts inicials aprovats per aquesta cambra. Cal fer esment a la rellevància d'aquesta consolidació, atès que només així es pot apreciar quin és el volum real de despesa que el sector públic en el seu conjunt projecte a l'economia de les Illes.

De la liquidació consolidada es desprèn que la despesa de les empreses públiques, consorcis, consorcis dependents i les fundacions, representa el 15,12% del total, percentatge molt semblant al del 2018 amb un 14,36%.

I, finalment, s'ha d'indicar que s'adjunta a l'informe un tom d'annexos on figuren els quadres amb les dades més rellevants i les fitxes individuals de les entitats del sector públic instrumental que han retut els comptes a la Sindicatura, així com un tom amb les al·legacions formulades per la comunitat autònoma respecte de l'informe.

Aquí ho deixaria i si tenen preguntes o dubtes o el que sigui ho resoldré durant el moment de les seves intervencions de rèplica, en el meu torn de rèplica.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló i a la resta de membres de la Sindicatura.

Ara, per tal de formular preguntes o observacions, tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris i en aquest sentit el síndic major i la resta de síndics poden contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades, o bé individualment, després de cada intervenció de cada portaveu. Sr. Síndic?

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Ah, perdó, estava mirant..., perdó, bé, jo trob que farem com sempre les intervencions seguides i nosaltres...

EL SR. PRESIDENT:

Globalment idò, perfecte. Essent així, per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Antoni Costa, per un temps de quinze minuts.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. Vicepresident, senyores i senyors diputats. Bé, jo intentaré en la mesura de les possibilitats no reiterar-me en qüestions que hem debatut en altres presentacions d'informes i que es repeteixen al llarg del temps, i que en algun cas..., fins i tot hem aprovat aquí en aquesta comissió una proposició no de llei respecte d'algunes d'aquestes qüestions, jo crec que fins i tot motivarien la modificació de la Llei 4/2004, de la Sindicatura de Comptes, sobretot per ajudar a la tasca de la Sindicatura de Comptes en certes qüestions, com pugui ser, per exemple, doncs el tema de subministrar la informació per part de les administracions en temps i forma.

Per tant, ja dic, no em remetré, no faré referència a qüestions, però que mereixerien ser comentades, però que no les comentaré perquè ja les hem comentat altres vegades.

Sí que voldria dir en relació amb informe 193, en fi, ens ha preocupat, a aquest diputat que els parla m'ha preocupat substancialment la referència que vostè ha fet d'Institut d'Estudis Baleàrics, perquè vostè ha dit: "expedients amb moltes mancances", "expedients a Fiscalia", i jo, en relació amb aquesta qüestió, li volia demanar si pot fer un afegit addicional d'informació en relació amb aquest ens del sector públic instrumental i la problemàtica que hi pugui haver, a part de formular-li algunes preguntes addicionals.

Quantes subvencions i contractes s'han fiscalitzat per part de la Sindicatura en relació amb l'Institut d'Estudis Baleàrics? Són diversos expedients els que s'han fiscalitzat? Podem concloure que és una qüestió estructural la que es produeix a l'IEB o no?

Té constància la Sindicatura de Comptes que la situació que vostè ha exposat, i que francament és molt preocupant, pot haver-se produït anys anteriors o és una qüestió que afecta els exercicis 2017-2018?

Tenen constància des de la Sindicatura que aquesta situació s'hagi pogut produir en exercicis posteriors, el 2019 o següents? Entenc que no, però si tenen informació respecte d'això.

I, finalment, si la Sindicatura té previst fer alguna altra actuació addicional en relació amb aquest ens del sector públic instrumental en la mesura que les qüestions generen una alta preocupació, el fet que hi pugui haver a l'IEB una situació molt preocupant, això en relació amb l'Institut d'Estudis Baleàrics.

En segon lloc, molt poc a afegir en relació amb l'informe 194, sí que, bé, una de les mancances que es detecten de forma reiterada a l'àmbit de l'administració local és el dèficit de personal i de la seva formació. És clar, això genera una preocupació addicional a la que ja es venia suposant a informes anteriors, i és que ara s'afegeix una qüestió addicional i és la gestió de fons europeus. El tema que les administracions locals puguin tenir projectes en convocatòria competitiva que s'hagin adjudicat a les corporacions locals i la pregunta és: atesa la gestió que impliquen els fons europeus, les necessitats de gestió, la burocràcia que implica la gestió dels fons europeus, francament preocupant el que pugui succeir d'aquí a futur, si ja teníem mancances de personal abans, doncs, com ho farem? Quina és l'opinió un poc de la Sindicatura en aquesta qüestió? Com pot incidir, per tant, aquest dèficit de personal i de formació en la gestió de fons europeus?

I finalment, ja he dit que no em volia estendre, en relació amb l'informe 195, m'agradaria fer més que res una reflexió, no tant una pregunta sinó una reflexió, que jo crec, pel que vostè ha dit, Sr. Rosselló, és una reflexió compartida, perquè en alguns moments de la seva intervenció també hi ha fet referència. A l'any 2019, l'any previ a la pandèmia, era un dels exercicis on estam dalt de tot del cicle econòmic, dalt de tot del cicle econòmic; es veien signes evidents de desacceleració econòmica ja a l'any 2019. A l'any 2020 i 21 tots sabem què ha

succeït. Però, trobant-nos dalt de tot del cicle econòmic, la comunitat autònoma de les Illes Balears va tancar amb dèficit i, a més, va incomplir l'objectiu de dèficit. O sigui, parlàvem que l'objectiu de dèficit era 0,1% del PIB, vàrem tancar amb 0,4% del PIB, incomplint l'objectiu de dèficit.

En segon lloc, a l'any 2019, quan érem dalt del cicle econòmic i, per tant, la recaptació de la comunitat autònoma era màxima, màxima, el període mitjà de pagament era quatre vegades més gran que dos anys abans, quatre vegades més gran. I això, per què es produeix aquesta situació? En condicions normals una administració pública, si em permeten l'expressió, responsable, prudent, el 2019 hauria d'haver tancat amb superàvit, per què? Perquè si érem dalt de tot del cicle econòmic, seguint la teoria clàssica del keynesianisme, aquesta gent que sempre diu, no, som molt keynesians, sí, sí, molt keynesians a l'hora de..., quan la situació és molt dolenta tothom és keynesià, però també deia Keynes que, home, quan els cicles econòmics..., quan el cicle només es troba dalt de tot, home, s'haurà de tenir superàvit perquè seria el moment de tornar el deute, perquè si no, quan es torna el deute si quan estàs dalt de tot no tornes ni un euro sinó que encara n'afegeixes més? Perquè aquesta és una altra de les qüestions que es posen de manifest el 2019. No només es redueix el deute el 2019 sinó que afegim 300 milions d'euros més, segons ens ha confirmat el Sr. Rosselló.

Per tant, la reflexió que vull fer des del Partit Popular ve vinculada, escolti, per què passa això? És clar, perquè, també ho ha dit el Sr. Rosselló, perquè a un any on s'hauria d'haver estat prudent, responsable, ens vàrem gastar 400 milions d'euros més, 400 milions d'euros més. I la pregunta, jo ja sé que, diríem a la bancada de l'esquerra la resposta a la pregunta és: eh!, mentre tiri el tema, aquí no cal tenir contemplacions, faltaria més! Cal tirar endavant. Ho dic perquè això ja s'ha dit moltes vegades a aquest parlament, per ventura no tant a aquesta comissió, però sí a aquest parlament, ho hem sentit moltes vegades, el que s'ha de fer és tirar endavant i, ei!, ja veurem què passa.

Bé, doncs, en fi, aquesta és..., i llavors una altra peculiaritat, és clar, igual no ho he sentit bé, i ha fet referència a aquesta dada i no l'he sentida, però els ingressos tributaris com a conseqüència dels increments encara de l'activitat econòmica el 2019 devien ser molt substancials, inferiors a anys anteriors, sense dubte, però molt substancials, perquè, és clar, el sistema de finançament dels consells a un moment donat provocava increments de transferències cap als consells insulars de l'ordre del 20% i, això per què es produïa? Perquè el sistema de finançament dels consells està lligat a l'increment d'ingressos de la pròpia comunitat autònoma, tal com disposa l'Estatut d'Autonomia, i com a conseqüència d'aquest fet les transferències als consells creixien enormement, però per què creixien? Perquè els ingressos de la comunitat autònoma creixien enormement.

Per tant, no tenia un problema d'ingressos la comunitat autònoma els anys..., potser tenia un problema d'ingressos un poc més enrera, i el Sr. Rosselló sap perfectament del que parlam perquè ell també ho va patir directament, no, però segurament abans sí que n'hi havia, però sense cap dubte a partir del 2015 al 2019 no hi havia problema d'ingressos, els

ingressos creixien de l'ordre de 300, 350, 400 milions d'euros més cada any, com a conseqüència de l'activitat econòmica.

Però hi ha certs governs als quals els és manifestament insuficient, mai un sistema de finançament no donarà suficients recursos quan s'està disposat a gastar-se cada any més 400 milions d'euros, com va ser el 2019. Només és una reflexió que volia fer, deixar constància i perquè surti a les actes, perquè tard o d'hora, tard o d'hora, aquesta situació s'haurà de d'aturar.

I si el 2020 i el 2021 no s'ha aturat ha estat perquè les transferències de fons extraordinaris per part de l'Estat a la comunitat autònoma de les Illes Balears, i a totes les comunitats autònomes, han estat descomunals i s'ha concentrat absolutament tot el dèficit a l'Estat, al Govern central, si no la situació hauria estat molt complicada, és més que evident, perquè si amb una situació sempre aplicam, sempre, sempre fem..., mai no fem de formiga, sempre fem de cigala, sempre; gastar, gastar i gastar. I aquesta és una reflexió que des del Partit Popular, sincerament...

Ah!, per cert, una darrera cosa, per acabar. Els ingressos creixien 350 milions d'euros fàcil cada any, curiosament, mai no es va pensar en la possibilitat de poder abaixar els impostos als ciutadans de les Illes Balears; perquè quan creix l'activitat econòmica es poden fer tres coses al mateix temps: es poden baixar els impostos, es poden sanejar els comptes públics i es pot gastar més. Bé, idò, hi ha una de les coses que mai no s'ha fet, ben tot el contrari, s'han pujat encara més, el 2016, amb la reforma de 2016 es varen pujar encara més. En conseqüència, és realment xocant que en cap moment no s'hagi pogut fer aquesta política de baixada d'imposts.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Antònia Martín, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies president, bona tarda, diputats, diputades. Benvinguda als síndics i crec que per primera ocasió a la síndica Maria Antònia García, crec que és la primera vegada que coincidim ara a la comissió. Bona tarda, evidentment, també al personal de la cambra que ens acompanya.

A veure, crec que després de sentir l'exposició per part del síndic major, no es pot sentir més que indignació per totes les deficiències que vostè ha comentat, perquè, evidentment, és reiterat o reiterada la deficiència en el sentit de no rebre la informació, la documentació, el fet d'haver-la de requerir, el fet que no arribi, el fet que es contestin coses que no s'han demanat, el fet que no es contesti el que s'ha demanat, etc. Crec que almanco des de la nostra formació, la més absoluta indignació, perquè un òrgan de control extern de la gestió econòmica financera del sector públic de les Illes Balears ha de tenir les eines per poder fer la seva feina com a òrgan de control, i nosaltres, evidentment, defensam que aquest control ha d'existir i crec que no es pot fer feina d'aquesta manera, de

cap de les maneres no es pot avançar així com vostè ha comentat.

Llavors, per la nostra part la indignació i, evidentment, crec que hem de posar remei, i aquí coincideix amb el portaveu del Partit Popular que m'han precedit, si s'ha de modificar la llei, vull dir, és que no pot ser, no pot ser de cap manera que hi hagi doblers públics destinats al control de l'administració pública que no puguin fer la feina que se'ls ha encomanat, com a garantia de control i de bon ús dels doblers públics. Vull dir, nosaltres, la veritat és que no, no..., per una banda, no ens en poden avenir i, per una altra, no estam d'acord que es funcioni d'aquesta manera.

Molt resumit, en relació amb totes les deficiències que vostè ha esmentat. És cert que els ens locals, i això sí que també ho volem destacar, tenen manca de personal, manca de personal que ve derivada d'una manca de contractació durant molts d'anys per les diferents normatives que va posar precisament el Partit Popular, llei Montoro, etc., que no permeten la reposició i que ve d'una mancança i d'un dèficit estructural important, però que es resol.

Dins aquestes mancances i limitacions... -sí, Sr. Costa, em sap greu, vostè ha fet el seu *speech* i jo faig el meu-, i com que he estat dins una administració local durant quatre anys i m'he vist amb molta manca de mans per poder fer la feina, puc dir, que tant des de la Sindicatura com des del Tribunal de Comptes i des de totes bandes, era molt difícil poder donar resposta als requeriments. Una cosa és manca de mans, i una altra és manca de voluntat; com a mínim contestar que es pot o no es pot donar la informació que s'ha requerit des de la Sindicatura, jo crec que des de l'Administració sí que s'ha de fer.

Llavors, hi ha coses que ja ha comentat el portaveu del Partit Popular, jo no incidiré més en aquestes qüestions. Sí que, a veure, s'ha comentat en relació amb els tipus de despesa i dels impostos, jo crec que aquí no és objecte del debat d'avui en el 2019 en què es va gastar o no es va gastar. Jo tenc record que es varen fer diferents obres de gran calat en aquestes illes com, per exemple, esbucar Son Dureta, per posar exemples, es varen posar ecògrafs a tots els centres de salut, etc. El que s'ha de fer és donar un bon ús als doblers públics, en què s'inverteixen aquests doblers o no s'inverteixen..., diferents polítiques, diferents partits, i els votants -afortunadament- trien a qui volen o a qui creuen que podrà dur millor el Govern de les Illes. Jo aquest debat l'he tingut amb el Sr. Costa i esper tenir-lo en altres ocasions.

Simplement, per resumir, ens sap greu i crec que hem de trobar un consens entre tots els partits per poder facilitar la feina de la Sindicatura i, bé, quedam a l'espera, hi ha altres qüestions que ja s'han demanat i altres que també els companys i companyes demanaran, així que de bell nou gràcies per la seva feina.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Martín. Ara, per part del Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Marc Pérez-Ribas, per un temps de quinze minuts.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Primer, bon dia als síndics i al síndic major. I bé, agrair aquestes intervencions que posen llum a temes que la realitat és que sorprenen que encara a dies d'ara, a hores d'ara, ens trobem amb situacions com la que han manifestat durant la seva exposició.

Primer, perquè aquests informes ja són de l'any 2017, 2018, que, en teoria, els gestors que ja formaven part del govern d'aquella època ja duien un any o dos d'experiència, no es pot dir que acabaven d'arribar al càrrec, sinó que ja tenien experiència i, a més a més, ja tenien informes de la Sindicatura, amb recomanacions que, pel que veiem, no s'han complert.

De l'Informe 193 li voldria demanar..., ha fet referència que es donaven subvencions quan s'hauria d'haver fet contracte i que aquestes subvencions, posteriorment, aquestes o en general no es justificaven, no s'avaluaven i no s'afegia la documentació requerida a aquest tipus de transaccions. Volia saber quina repercussió pot tenir que en una despesa que ha d'anar mitjançant contracte s'utilitzi la fórmula de la subvenció, si hi pot haver alguna problemàtica que generi després amb els anys problemes.

Sobre el que ha explicat de l'Institut d'Estudis Balearics, m'afegeixo a les sol·licituds que ha fet el portaveu del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Costa, per aclarir exactament què és el que ha passat amb aquesta institució que, a més a més, ja duien un parell d'anys de gestió perquè s'estava governant des del 15.

Ha fet referència que els llistats, principalment a Salut, de contractes no quadraven segons quines bases s'utilitzaven i, a més a més, ha dit que cada hospital duia la comptabilitat, les despeses -diguéssim- a la seva manera, que no hi havia un sistema homogeni de gestió, documental i econòmic. I aquí li vull demanar, la central de compres com pot incidir en aquesta situació, si ha millorat la situació de falta d'homogeneïtzació o s'estan homogeneïtzant criteris.

Seguim amb la problemàtica que no es fa cas de les recomanacions des del sector públic instrumental, ha manifestat que segueix sense aportar-se la documentació, que no contesten, la qual cosa és realment sorprenent, tenint en compte, com ha dit, que el sector públic instrumental pràcticament fa més contractes que Salut i la CAIB junts. Per tant, té l'obligació de gastar amb uns controls i unes auditories que, en ares de la transparència, han de ser perfectament..., bé, que es puguin auditar i que es tregui tota la documentació requerida per aquesta auditoria.

Sobre el document 194 que ha presentat el Sr. Toll-Messia, bé, aquí sí que encara ara segueixo molt sorprès pel fet que, any rere any, seguim sense interventor a municipis tan importants com Calvià, Marratxí... Bé, això, ja arriba un moment que jo ja no sé què fan en aquests ajuntaments, o si es pot ja arribar a més altes instàncies, perquè és que és inconcebible que un municipi com Calvià, any rere any, sentim que no té interventor.

I sobre el document 195 -ho ha dit també el Sr. Costa- hi ha hagut un incompliment parcial de les ràtios de regla de despesa de deute públic, justament en un any que, ja ho sabíem en aquell moment i ara en som més conscients, era un dels anys de la corba de creixement econòmic més alts, i segurament ja estàvem a la part alta del creixement i ja veïem símptomes que la situació econòmica estava clar que no havia de créixer com havia crescut els anys 2016, 2017, 2018, i realment és greu que en aquell moment no s'apliquessin mesures per reduir el deute, com sí que havia passat el 2018, que crec que sí que es va reduir el deute -ara ja no sabem si va ser per casualitat o perquè es van gestionar bé els doblers-, però el 2018 s'havia reduït deute i, evidentment, en el 2019 s'havia de seguir la mateixa tendència; i al contrari d'això, va incrementar-se el deute i, a més, es va incrementar el pagament a proveïdors, crec que principalment a causa del tema de salut, que va ser un dels principals causants que aquest pagament a proveïdors s'hagi endarrerit o s'hagi retardat tant en el 2019.

I, finalment, no m'ha quedat gaire clar, ho ha comentat i m'agradaria que aprofundís més en aquesta situació que la CAIB prestava doblers..., bé, anys ... al sector públic instrumental, sabent que no tenien capacitat econòmica per tornar-los, això m'ha deixat molt sorprès i si pot aprofundir més en aquesta situació li ho agrairia.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

En primer lloc, gràcies als membres de la Sindicatura per ser aquí... Gràcies per ser aquí i, bé, jo crec que en algunes qüestions, que ja han comentat els que m'han precedit, no les reiteraré. En qualsevol cas, crec que tots estam d'acord -i jo crec que això ja és una qüestió que es reitera-, que s'ha d'insistir i s'ha de millorar en la responsabilitat de les administracions públiques a l'hora de trametre tota la informació suficient, necessària i en termini a la Sindicatura de Comptes com a sistema de control i, evidentment, des de MÉS per Mallorca, també estam d'acord que es tinguin tots els instruments que es puguin per millorar aquesta situació que es repeteix des de fa molts d'anys, no és una situació nova, però que evidentment que no sigui nova no vol dir que no hi hagi necessitat de superar-la ni de millorar-la.

Faré una relació d'un parell de qüestions, no sé si diria tècniques o instrumentals, que m'han cridat l'atenció, per no repetir-me.

En el tema de l'informe 193, en l'apartat de subvencions, sí que veig que aquí es recomana el tema per exemple, de desenvolupar un reglament autonòmic en el tema, per exemple, d'estampar les justificacions, en el sentit de poder, imagín per evitar frau i poder realment comprovar que no hi hagi subvencions en concurrència i que realment no s'ha cobrat dues vegades la mateixa justificació. Imagín que és això. Jo pensava

que això era un tema que ja estava avançat, i supòs que sí..., supòs que el que vol dir seria tal vegada homogeneïtzar aquest sistema, no ho sé, si ens podia explicar una mica millor.

També sí que em pareix interessant la recomanació que anualment o cada exercici es faci una mica d'autoavaluació, revisió de tot aquest sistema de subvencions en el sentit de quines qüestions a vegades..., imagín que no es fa per qüestió de temps, però sí que és important, perquè molts d'errors ja no es repetirien, imagín que moltes incidències també no es repetirien. Per tant, veig molt positiva aquesta recomanació.

En el tema contractual, m'ha cridat l'atenció, no sé si és que altres vegades no ho havia vist, supòs que ja hi era en altres ocasions, però ara ha estat un tema que en aquesta cambra hem discutit, que és el tema de recomanar que es faci la licitació per lots. Diguem que a moltes contractacions de la comunitat autònoma, demanar a veure si s'havien detectat, és a dir, un poc aquesta recomanació, si era perquè es veia que hi havia molts de contractes que tal vegada haurien estat millor per lots o si era una recomanació genèrica, bé un poc en el sentit de dir, bé, és que nosaltres sempre també la defensam, en el sentit que creim que això pot permetre més a les empreses petites, accedir i evidentment, està obert a més empreses i a més concurrència. Supòs que és això, però bé, una mica per conèixer un poc aquesta recomanació un poquet amb més detall, a què es deu.

I bé, jo crec que en el tema dels ens locals, de l'informe 194, crec que és reiterativa la falta de personal qualificat, el personal tècnic qualificat, precisament per fer front a temes de la intervenció, a temes de control de despesa, per dir-ho de qualque manera, dins els ens locals. Evidentment supòs que això també, com ha dit la companya Sra. Martín, també és ver que tots aquests moments en què hi ha hagut una normativa que ha impedit que els ajuntaments també tinguessin més personal, igual que altres administracions, tampoc aquesta qüestió no s'ha pogut millorar, però sí que és cert que també és un tema reiteratiu, que és un tema que imagín que dificulta molt que la informació arribi i que el control dins la mateixa gestió dels ajuntaments, també es faci.

En l'informe 195, de compte general de la comunitat autònoma, evidentment és un compte general molt..., jo crec que el resum que ens ha fet el síndic major, parlem de tota una administració ... Jo sí que em permetré..., tal vegada em sap greu que el Sr. Costa ara no hi sigui, jo crec que també estaria bé que... em permetré també una petita reflexió, perquè també quedi a les actes, més que una pregunta, més que una interacció amb el síndic. És cert que jo crec que el que s'ha volgut dir aquí, sobretot en el tema d'ib-salut, que és recurrent també, que sempre hi ha hagut més despesa una mica del que estava previst en els seus pressuposts, i, bé, jo crec que des de MÉS per Mallorca, de qualque manera, independentment que hi hagi qüestions que creim que s'han de millorar i que, evidentment, aquesta situació s'ha d'intentar reconduir al màxim possible, sí que valoram molt positivament la situació en la qual s'ha trobat l'ib-salut front a una pandèmia. L'esforç que ha fet aquest govern per dotar de serveis públics sanitaris aquesta comunitat autònoma, per fer front a la pandèmia, independentment que puguem qüestionar altres qüestions, nosaltres ho veim en positiu. És a dir, no podem valorar negativament que s'hagin millorat el 2019 els serveis sanitaris, perquè ens ha permès

precisament fer front a una pandèmia d'una forma que ha alleujat aquesta problemàtica a les persones que vivim en aquestes illes.

Per tant, nosaltres quan ha dit..., s'ha parlat del sistema de finançament. Nosaltres és evident que considerem que el sistema de finançament actual -i m'imagín que coincidim tots- és insuficient i que per a nosaltres el tema que al final aquest dèficit fiscal que ens ha imposat l'Estat cap a nosaltres, enviam més impostos cap allà, però en tornen més o manco la meitat i aquest deute històric, juntament amb aquest sistema de finançament, que fa, què és, que ens hem de conformar i ens hem de resignar a tenir uns serveis públics pitjors per això, per què?, per ser més generosos amb altres comunitats autònomes, altres comunitats autònomes que tenen un nivell de funcionaris molt superior a aquesta comunitat autònoma, per tant, tenen millors serveis, per què?, perquè tenen un sistema de finançament que els beneficia a costa nostra. Nosaltres creim que no podem retallar de manera que perjudiqui els residents, als serveis públics.

Per tant, nosaltres el que hem de fer és lluitar perquè es millori aquest sistema de finançament, perquè es compensi aquest deute històric i perquè realment aquest dèficit fiscal amb l'Estat sigui inferior. Ja li dic, independentment, això quan es parla de per què en moments bons no hem abaixat els impostos? El que diu és que abaixar impostos, vol dir que fins i tot aquests serveis públics els haguéssim donat pitjor, perquè hi hagués hagut menys serveis públics, o fins i tot aquest dèficit del qual parlem, encara hauria estat pitjor. Per tant, nosaltres no podem compartir aquesta reflexió. La reflexió que he fet, com he dit, és que totes les qüestions que hagin anat a millorar els serveis sanitaris de 2019, ens han permès precisament fer front a la pandèmia d'una manera millor, i la nostra funció, com a parlamentaris i com a govern, és exigir de l'Estat que ens vengui la finançació adequada, que ens compensi el deute històric i que aquest dèficit fiscal ens permeti tenir uns serveis públics a l'alçada de la resta de les comunitats autònomes, amb les quals nosaltres som tan generosos.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Pertocaria el torn del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, El Pi Proposta per les Illes Balears i el Grup Parlamentari Mixt, però no són presents ara mateix en aquesta comissió.

Per tant, pertoca el torn al Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Maria Antònia Truyols, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Moltes gràcies, president. Bé, jo intentaré ser breu. Jo crec que una vegada analitzats els informes, que evidentment cada un té les seves pròpies particularitats i tenint en compte els informes d'exercicis anteriors, crec que -resumint- ens han quedat clares una sèrie de qüestions.

La primera qüestió és la falta de recursos a determinats àmbits de l'administració, sobretot els àmbits de l'administració local, pel que fa el tema del control intern, no només la falta de

recursos, sinó també ho hem expressat en moltes ocasions aquí, quan han vingut els membres des de la Sindicatura de Comptes a presentar informes, el fet que no comptem amb habilitats nacionals a tots els nivells de l'administració i, sobretot aquesta mancança a nivell de l'administració local. I vists tots els informes que hem vist, que han passat per aquesta comissió, jo crec que ens hauriem de centrar -i no n'hem parlat moltes vegades- no només en el tema de lluita contra els possibles fraus a nivell contractuals -quan dic fraus, no ho dic en sentit tampoc d'infracció alta, baixa o mitjana, si no que estic parlant en general-, no només ens hem de centrar en la lluita contra el frau contractual o amb les possibles irregularitats en relació a les subvencions, que sí i que és la feina que fa a la Sindicatura de Comptes, i això ja queda expressat, són fets contrastats per part de la Sindicatura, i apareixen als diferents informes, sinó que hauriem -crec- d'anar més enllà i demanar-nos què ens falta per fer des del punt de vista de prevenció.

Tal vegada la meua formació més tributària, fa que pensi precisament en això, perquè ens solem centrar en la part d'infraccions i les seves conseqüents sancions, i un poc d'educació, no només en aquest cas tributària, sinó educació a nivell d'administració local, dels funcionaris i de la gent que fa feina dins l'administració, també seria un tema molt important. I, de fet, crec que això es veu reflectit fins i tot en el mateix informe, en relació amb els reconeixements extrajudicials de crèdit en què els 63,1% dels titulars dels òrgans de control manifesten que no hi ha pla de formació actualitzat. Això..., vull dir, ja és una evidència. En el cas d'Eivissa, un 80% són els que reiteren que no hi ha pla de formació actualitzada i la resta ni tan sols es pronuncia i si baixam fins i tot a l'àmbit de les entitats locals menors o mancomunitats estam parlant d'un cent per cent de titulars d'òrgans de control que manifesten que no hi ha un pla de formació actualitzada.

Per tant, crec que hem de posar l'èmfasi..., evidentment la Sindicatura de Comptes fa la seva feina, però hauriem de posar també més l'èmfasi en el tema de tenir bons plans de formació actualitzats i, evidentment... fent feina en aquesta línia aconseguirem que calí dins la pròpia administració pública tot el que determina la normativa contractual i la normativa de subvencions.

De fet, si es fixen en la modificació que hi va haver l'any 2017, si no ho record malament, en relació amb la Llei de contractes del sector públic, molts aspiraven que aquesta llei fos un abans i un després en temes de bones pràctiques dins l'administració. Què ha passat?, idè fins i tot ha estat una llei que ha seguit generant molts d'interrogants a les pròpies administracions públiques; dins l'administració local concretament, la figura del contracte menor en principi hauria de ser vista com a un procediment excepcional i passa tot el contrari, vull dir, la falta de planificació, l'absència de requisits burocràtics en relació amb aquests contractes menors ha fet que els contractes menors siguin precisament la principal via de contractació de moltes administracions i sobretot en l'àmbit local.

Per tant, crec que hem de fer una reflexió en el sentit que s'ha de planificar bé i per planificar bé també s'han de tenir coneixements. Per tant, importants els temes de plans de formació actualitzada.

En relació... bé, ja per..., no per al·lusions directes, però sí per al·lusions indirectes, està claríssim que s'ha d'invertir en la prestació d'uns bons serveis públics. Els serveis públics han de ser robusts i aquesta frase del Sr. Costa de gastar, gastar i gastar, no la compartesc. Jo..., sobretot pensant que som prestataris públics de serveis i hauríem de parlar més bé d'invertir en l'economia del benestar, que evidentment cadascú té la seva manera, i dir que la idea que baixar els impostos augmenta la recaptació i té un impacte econòmic positiu damunt tot el que és el creixement econòmic i la inversió, no ha estat demostrat.

Tot i així -tot i així-, també he de dir que hem de ser selectius a hora de parlar tant de pujades impositives com de baixades impositives. A l'any 2015, li record, Sr. Costa, que vàrem posar ja en marxa una baixada impositiva, es va baixar la tarifa de l'impost de la renda de les persones físiques en aquesta comunitat autònoma en 38 milions d'euros... No em faci així que precisament la baixada que vàrem aplicar va ser la baixada que tenia previst el Sr. Bauzá..., vostè era director general de Pressuposts...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Truyols, disculpi, el debat és amb el síndic, per tant, no es dirigeixi directament al Sr. Costa.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Sí, sí... d'acord, ja sap que... ja saben vostès que és la meua debilitat. Bé, dit això,...

(Algunes rialles)

... com deia, bé, conclusió, i per no entrar en debat, conclusió: importància i defensar al màxim la formació dins el sector públic i molt especialment a l'àmbit local que és tal vegada el més poc format en relació amb temes de subvencions i contractació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Truyols. Ara, per contestar les intervencions que l'han precedit, té la paraula el síndic major.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Joan Rosselló i Villalonga):

Moltes gràcies. Jo faré un... contestaré una mica així en l'ordre en què han anat intervenint i després si hi ha cap dubte que s'hagi plantejat sobre l'informe que ha presentat el Sr. Fernando Toll-Messia demanaré la paraula perquè pugui ser ell qui contesti.

Començaré així una mica per ordre, però deixaré el tema de l'Institut d'Estudis Baleàrics en darrer lloc.

Bé, en relació amb el que deia el Sr. Costa només matisar que no hi ha un increment de 300 milions d'euros

d'endeutament net, és un increment del capítol 9, o sigui, el que ja són 300 milions d'euros més de despeses i amortitzacions. El que comentava jo és que aquest increment d'amortitzacions no s'ha amortitzat res, vull dir, s'ha amortitzat tot, però amb préstecs renovats, no amb estalvi, per dir-ho de qualche manera, i això és una constant des de fa uns anys que cada any hi ha uns 800, 700, 1.000, 1.200 milions d'euros en amortitzacions i només en un any hi va haver una reducció d'endeutament en termes absoluts de 100 milions d'euros, no record ara quin exercici va ser, si va ser el 2017 o..., no ho record ara, però la resta d'anys s'ha mantingut o s'ha augmentat lleugerament, però l'important aquí és que quan ve una quota per amortitzar-se o quan vénen les amortitzacions no es paga..., vull dir, es paga, però amb préstecs nous. És com si vostès quan els arriba una quota d'una hipoteca en lloc de pagar-la demanen un préstec per pagar aquesta quota d'aquesta hipoteca.

Quant als fons europeus que comentava el Sr. Costa, tant... ho veuran en el futur, tots aquests plans de control de frau, la comunitat autònoma ja ha aprovat un pla d'aquests, que és una guia pel que hem de fer els ens que gestionen aquests fons europeus, el Consell Insular de Mallorca el va presentar fa dues o tres setmanes i em consta que els ajuntaments, molts d'ajuntaments agafaran o aplicaran el mateix que el que hagi aprovat el Consell de Mallorca. Aleshores aquí hem de tenir en compte que hi ha uns ens que són receptors, uns ens que són beneficiaris, vull dir... el tema dels fons europeus és una mica més complicat que un FEDER o un FSE o un FEOGA, és una mica més complicat perquè aquí hi haurà subvencions que hi haurà de la comunitat autònoma que vagin al consell insular, al consell insular n'hi haurà que els donarà als ajuntaments, aleshores entendre qui és el beneficiari o no, qui ha d'aplicar aquests plans antifrau, bé, serà una cosa complicada, però en tot cas ja es veurà açò el 2022, aquest cas, no?

Després també volia contestar la Sra. Martín. Vostè se sent indignada i nosaltres encara més, perquè ens no ens envien la informació, jo li vull posar un exemple només, perquè avui ho hem estat comentant amb els síndics també, perquè ho vegin, perquè..., quan nosaltres venim aquí a presentar un informe jo després quan me'n vaig a vegades me'n vaig malament, perquè dic: "ostres, he anat allà a presentar un informe de 2018 i el primer que em diuen és: "això és de 2018, no de 2021"", però, clar, només per posar un exemple: nosaltres el mes de setembre de l'any passat vàrem demanar un llistat d'informació pel compte general de 2020, d'acord?, som al mes de març i encara no el tenim, o sigui, setembre, octubre, novembre, desembre, gener i febrer, mig any -mig any- i amb açò no estic donant la culpa ni a la Intervenció ni a no sé què, sinó que el temps passa i l'administració..., nosaltres ho demanam a la Intervenció, la Intervenció ho demana als diferents centres, aquesta informació s'ha de centralitzar una altra vegada i, és clar, quan estam parlant de mig any -mig any, eh?- per enviar una informació, home, qualche cosa falla. Ja dic: jo no estic culpant en absolut la Intervenció perquè la Intervenció fa com a d'intermediària, però aquí estam perdent un munt de temps que si es tingués al mateix dia no la tractaríem, si ens la donen el mateix dia que la demanam no la tractarem aquell dia, que consti, però home, d'aquí a esperar cinc mesos, açò vol dir que tot s'alenteix, per això mateix tenim en marxa sempre un parell d'informes, d'acord?, però aquesta és una constant o que quan t'envien la

informació és incompleta o quan t'envien la informació no està bé.

En el cas de Salut cada hospital no és que tinguin sistemes de gestió diferent, és que el que t'envien és un *excel* diferent, llavors quan és un *excel* diferent que té... a una columna hi poses no sé què, a l'altra columna hi posen no sé què més, que a un menor el tracta d'una manera o a un menor el tracta d'un altra, els noms a vegades no coincideixen, l'objecte del contracte no està bé, etc., aleshores després per casar-ho és realment complicat, és a dir..., i tenim... i açò ha anat, diguem, empitjorant..., en lloc de millorar ha anat empitjorat amb el temps.

Després la Sra. Campomar deia, bé, el tema del segellat, bé, és que aquí bàsicament vostès hauran llegit els diaris fa... i després ho enllaçaré amb l'IEB, hauran llegit als diaris que hi havia un senyor que tocava el saxo i que la mateixa factura l'ha presentada a quatre llocs diferents, i aquest senyor, que es troba a Fiscalia..., bé, a Fiscalia no, ja està en els jutjats tot açò, ha escatimat 600.000 euros, 600.000, en factures falses, que ha presentat en diferents administracions, i a ningú no se li ha ocorregut posar un segell damunt d'una factura.

Açò, que pot passar un cas i no vol dir que n'hi hagi més, és bastant habitual, sobretot amb subvencions que tenen cofinançament, és a dir, ara imaginin vostès un acte que el finança..., un acte, una activitat, és igual, que la subvenciona el Consell de Mallorca, l'Ajuntament de Palma, el Govern balear, la Fundació Mallorca Turisme i després la fundació de no sé on, i reben duros de pertot i, clar, després tot açò, la justificació..., presenten factures, etc., quan jo dic que ho presenten malament és que hi ha moltes factures que no són ni factures, són papers, no tenen la consideració de factura perquè no hi ha res allà dins, com ja he dit... o que estan mal fetes o que, bé, en fi, hi ha un ventall molt, molt ample. Per tant, si no hi ha un sistema de segellat, aquesta factura pot córrer tres o quatre administracions, sense que ningú no se n'adoni de res, perquè tu confies en la bona fe de qui te l'està presentant, no en la mala fe de ningú. Per tant, és un tema que insistim que s'hauria de plantejar i hauria de ser obligatori que si hi ha cofinançament, la factura aquesta dugui un segell, i una administració dirà aquesta factura s'ha presentat o el que sigui i, per tant, no té per què presentar-se a una altra banda.

M'ha demanat també el tema dels lots que jo supòs que, bé açò és una recomanació que ve perquè la Llei de contractes recomana que es facin en diferents lots, no diu que es facin diferents contractes, sinó que es facin diferents lots i açò, evidentment, és per afavorir les PIME. El que passa és que, quan no hi ha lots, s'ha de justificar molt bé. O sigui, el normal, la norma és que hi hagi lots i, si no hi ha d'haver lots, aleshores s'ha de justificar. Hi ha casos en què no es justifica o hi ha casos en què la justificació és incorrecta. Però, bé, nosaltres no n'hem detectat gaires, d'aquests, n'hi ha, però no és la incidència més habitual en l'àmbit de la contractació.

I després, en referència amb els comentaris que ha fet el Sr. Costa i després la Sra. Campomar i la Sra. Truyols, a veure, no és funció de la Sindicatura dir en què s'han de gastar els duros o quines polítiques s'han de seguir, perquè no és la nostra comesa, però com que nosaltres el que miram són els nombres

en agregat, vaja, començar a veure que una -i açò no és una qüestió d'ara és una qüestió de fa moltíssims d'anys-, si tu tens una competència que representa el 50% del pressupost, que incrementa un valor a una velocitat d'un 15% anual i després tens que els ingressos van a un 6% o a un 7%, idèntic tens un problema, ja li poden dir el que vulguin... Jo no he dit si hem d'augmentar impostos, disminuir-los, si s'ha finançat..., jo tot açò no ho sé, el que sí sé és que fa molts d'anys que advertim que aquests ritmes d'increment del Servei de Salut són molt més ràpids que no els dels ingressos, i que les altres partides també s'incrementen; per tant, a qualche moment, jo cada vegada que he presentat aquest informe, quan el presentam en el Parlament i el presentam després als mitjans de comunicació, sempre he dit el mateix: a qualche moment, aquesta fase ascendent del cicle s'aturarà, i el 2019 era el moment en què s'aturava açò i, per tant, intentar seguir amb els ritmes de creixement de 2019 de cara a futur semblava una mica insostenible. Després ha vingut la situació de la pandèmia, és a dir, l'estructura d'ingressos que hem vist aquí l'any que ve no tindrà absolutament res a veure, l'estructura de despesa tampoc no tindrà res a veure, però nosaltres fem un informe de 2019, no de 2020, el 2020 ja es veurà. I, evidentment, si hi ha una situació com la pandèmia, el més lògic és posar tots els recursos disponibles però després hem de tenir en compte que, a qualche moment, s'ha de tornar a una normalitat, perquè els ritmes aquests que ara es poden finançar amb fons europeus o es financen amb endeutament a qualche moment Europa tancarà l'aixeta, i quan hagi tancat les aixetes, si tot el que s'ha fet durant aquests anys es consolida, hi haurà un problema que ja resoldrà el que l'hagi de resoldre, però -ja dic- no és una funció de la Sindicatura discutir si disminuir impostos, augmentar, o el que sigui, però sí, almenys, advertir que aquesta situació no sabem si és gaire sostenible a llarg termini.

Després, bé, quan la Sra. Truyols també comentava el tema dels plans aquests de formació, de prevenció, bé idèntic, en aquest cas la Sindicatura de Comptes tampoc no és funció seva però sí que hi ha l'Oficina de Prevenció i Lluita Contra el Fraus, que em consta que tenen una àrea dedicada a açò i per tant seria lògic que la funció sigui la seva.

El Sr. Marc Pérez-Ribas deia també, bé, què passa quan en lloc d'una subvenció és un contracte; un contracte és una subvenció. Bé, és una manera de fer que els tràmits siguin una mica més senzills, a un li donen una subvenció i després aquest fa el contracte que sigui i ja està. Però, en molts de casos, el que estam dient és que en lloc de donar una subvenció el que s'està fent és contractar un servei, per tant, hauria d'anar per una altra banda, però un contracte és una mica més farragós que una subvenció. No és que passi molt habitualment però sí que hi ha uns quants casos en què veus que no haurien de ser subvencions, sinó que haurien de ser serveis i es descriuen a l'informe, un a un.

El tema de la central de compres que deia vostè, evidentment, la major part de contractes dels serveis de Salut es fan a través d'una central de compres i els de la comunitat autònoma també, bé, no sé si la central de compres fa acords marcs, vull dir que molta cosa ja està centralitzada. En el cas de Salut, el que passa és que els contractes petits, relativament petits, no es fan centralitzats sinó que es fan a cada una de les gerències, sigui d'atenció primària, sigui d'un hospital com Son

Espases, Son Misses, Son Llätzer o Inca, etc., per tant, és aquí on nosaltres ens trobam la dispersió de sistemes; no de procediments, perquè els procediments són els mateixos però sí a l'hora d'ordenar i tractar la informació, sí que és bastant diferent una banda d'una altra.

I, finalment, per acabar, també li comentava això dels crèdits de la comunitat autònoma a empreses públiques. Bé, abans les empreses públiques s'endeutaven amb el sector privat i, des de fa uns anys, el que fa la comunitat autònoma és fer préstecs a les empreses públiques però, clar, una empresa pública que no té ingressos, difícilment tornarà un préstec; per tant, quan es fa aquest préstec açò és una qüestió ja més de com computen aquestes operacions amb endeutament, perquè els préstecs entre administracions no computen com a endeutament, si ho fas amb el sector privat, sí. Per tant, supòs que és més una -diguem-, una forma de transferir recursos i que no computi com a endeutament. Però, clar, a nosaltres ens sorprèn que jo et faci un préstec i al mateix temps et faci una transferència per pagar aquest préstec, que és meu; a ca seva no ho farien a açò, amb un fill seu.

I respecte de l'IEB, bé, només és un minut, el que volia comentar és que, en tot cas, qui ho ha dut a Fiscalia és el mateix institut, o sigui, no és que hagi sortit un bolet aquí, sinó que amb la Sindicatura de Comptes, bé..., perdó, l'Institut d'Estudis Baleàrics, amb els serveis d'Intervenció, amb l'Advocacia, etc., i amb la Sindicatura de Comptes, es va veure que allà hi havia qualque cosa estranya, en un cas en particular, i arran d'açò es van fer les investigacions pertinents i està a Fiscalia. I ho han llegit vostès als diaris, tampoc no és res de l'altre món. Aleshores, aquesta persona feia uns quants anys que feia açò, no és un any, sinó un parell d'anys. I el que passa és que després, quan un fiscalitza, el mires altres coses, i, clar, aquí el que es veu és un sistema amb mancances de cara a controlar la justificació dels fons, és a dir, les subvencions es donen però després, a hora de justificar-se, els comptes justificatius o les factures no es revisaven, es donaven per bons i ja està.

I arran d'açò, l'informe de la Sindicatura -arran d'aquest informe, precisament-, l'Institut d'Estudis Baleàrics, que era plenament conscient d'açò, amb aquella direcció en aquell moment, va demanar que es retornessin les subvencions a aquests afectats; i no només açò, sinó que té les subvencions suspeses als mateixos benefactors de 2020 i 2021. Vull dir que han posat un cordó de seguretat, però ha estat el mateix institut que, en detectar açò, ho va posar en coneixement de qui corresponia, no és que qualcú ho hagi vist o ho hagi denunciat, no, no, ha estat el mateix institut qui ha reaccionat davant el que ells mateixos van observar i, si no, en altres casos, pel que la Sindicatura ha posat de manifest en els seus informes.

Amb açò em sembla que ho he contestat tot.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí. Té la paraula el Sr. Toll-Messía.

EL SR. SÍNDIC DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Fernando Toll-Messía i Gil):

Gracias, Sr. Presidente. Básicamente, han coincidido ustedes en una cuestión, que es la cuestión de la pregunta específica de la gestión de los fondos europeos y el resto hacía referencia a cuestiones de personal, formación y déficit.

Bien, cuestión de fondos europeos. Como síndico yo no tengo nada que decir, (...) de gestión instrumental. Yo solamente me dedico a auditar cuestiones de evidencias. Como personal con experiencia en 36 años en gestión pública es complicado, es complicado precisamente porque los entes instrumentales no tienen la fiscalización previa limitada sino que practican controles posteriores. Ya hemos comentado aquí que en el ámbito subjetivo del informe del control interno, pues, ni las administraciones locales utilizan en exceso el control financiero permanente ni otras técnicas de control y menos aún los entes instrumentales. En un principio esos entes surgieron, estamos hablando ya del 27 al 28, pues con la vocación de ir soslayando el Estatuto de los Trabajadores del contrato en el sector público, Ley de finanzas, Ley de subvenciones, estabilidad presupuestaria, déficit, endeudamiento.

La respuesta del legislador ha sido muy ágil a lo largo de los años, la Ley Orgánica de financiación de las comunidades autónomas, de estabilidad presupuestaria, Ley de contratos del sector público, de subvenciones, etc., entonces, estos enteros ha ido embridando y metiendo en un redil, pero siguen sin tener una fiscalización previa.

Además generalmente, por la experiencia que yo he tenido, he estado trabajando en algunos de ellos, es cierto que la formación de estos entes o del personal de estos entes habitualmente, puntualmente no lo sé, pero habitualmente en los que yo he conocido, está bastante por debajo de la formación del personal que habitualmente suele trabajar en control interno, ya sea en la Consellería de Hacienda o en órganos similares.

Entonces, yo entronco con lo que planteaba la Sra. Truyols, estoy totalmente de acuerdo, es absolutamente fundamental hacer un plan de formación específico, concreto y para el personal que tenga que gestionar estos fondos. Lo que también a lo mejor nos tenemos que hacer mirar es porque en el EBAP cada año cambia el personal directivo. Esto también habrá que plantearse como un complemento para que el personal de estos entes pues tuviese un plan de formación potente y formal, porque, claro, a la hora de gestionar una política pública tú haces el diseño, haces la implementación, haces la gestión y luego haces la monitorización. Aquí es donde realmente se está fallando porque, como comentaba antes el síndico mayor, por ejemplo, en el tema de subvenciones, están pillados. Es curioso que esto no funcione. En el año 98, cuando yo era jefe de servicio de (...) de salud, ya pusimos el estampillado de las subvenciones. Te venían con un TC2 para que le financiáramos un 10 o 15 o 20% de ese TC1 o ese TC2 y ya teníamos un sistema para enmarcarlo.

En gestión de fondos europeos pues se va a agravar, porque las normativa es compleja y la justificación se hará muy a

posteriori, pero sí, es fundamental dotar al personal que trabaja en estas áreas de una formación muy específica, y la Ley de Función Pública además tiene mecanismos, tiene mecanismos por ejemplo de reasignación de efectivos. Habrá direcciones generales en las que haya personal muy cualificado que se podría poner o en comisión de servicios u otras figuras jurídicas a trabajar en estas áreas porque es verdad que a partir de 2022 pues se gestionen bastantes fondos públicos.

De otra parte, planteaba la Sra. Antònia Martín, del Grupo Parlamentario Podemos, al igual que usted, la modificación de la Ley de la Sindicatura con la cuestión de poder coercitivo, poder sancionador. Sí, lo hemos hablado varias veces y sí, ha funcionado bien en Canarias, ha funcionado en Madrid. La Sindicatura comunica o la Cámara de Cuentas madrileña comunica a la Consejería de Hacienda de Madrid o de Canarias la cuestión de la falta de rendición de documentación, cuentas, etc., y eso da lugar, bueno, pues a retención de la participación en ingresos del Estado o transferencias que pueda realizar la comunidad autónoma. Sí, es poder coercitivo y realmente funciona bien. Yo prefiero trabajar en la línea de la cuestión de la formación y concienciación en la gestión de fondos públicos, pero bueno, a veces no funciona y el poder coercitivo pues sí, puede funcionar.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies. Iniciem els torns de rèplica. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Antoni Costa, per un temps de cinc minuts.

EL SR. COSTA I COSTA.

Sí, gràcies, Sr. Vicepresident. Jo, res, només vull aprofitar per donar les gràcies als síndics per haver presentat aquests informes, i poca cosa més. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Antònia Martín, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Ben igualment, només agrair la feina de la Sindicatura.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Martín. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Marc Pérez-Ribas, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Bé, també agrair la presència i la feina que fa la Sindicatura de Comptes i la bona disponibilitat a aclarir els temes que els hem plantejat.

Moltíssimes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

No en faré ús per no repetir el que han dit els meus companys, però gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, gràcies, Sra. Campomar No hi ha representants del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, d'El Pi ni del Grup Parlamentari Mixt. Per tant, té la paraula la Sra. Maria Antònia Truyols, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Sí, moltes gràcies, president, tampoc no en faré ús. Vull agrair la presència dels síndics i fins a la propera vegada, que segur que arribaran amb nous informes i esperem que aquestes recomanacions que vostès fan siguin el menys repetitives possibles en el temps.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Truyols. Temps de contrarèplica per als síndics. Entenc que no en faran ús.

Acabat el debat, volem agrair als síndics la seva presència i les seves explicacions i anunciam que s'obre un termini de seixanta minuts per si els grups parlamentaris tenen qualque tipus de proposta de resolució. Entenc que no.

Per tant, finalitzam aquí la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
